

**IF I CAN'T DANCE,
I DON'T WANT TO BE PART
OF YOUR REVOLUTION**

JAARVERSLAG 2023

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	3
I. PROGRAMMA	4
1.1 Onderzoeksveld Edition IX	4
1.2 Finale Edition IX	4
1.3 Publicaties	5
1.4 Reizende producties Edition VIII	6
II. TALENTONTWIKKELING EN EDUCATIE	7
2.1 Talentontwikkeling	7
2.2 Educatie	7
III. STUDIO	8
3.1 Online Studio	8
3.2 Fysieke studio: Westerdok	8
3.3 Fysieke studio: Wilhelmina Gasthuisplein	9
IV. PUBLIEK EN TOEGANKELIJKHEID	10
4.1 Accessibility	10
4.2 Communicatie	10
4.3 Publiek	11
V. ORGANISATIE	12
5.1 Raad van Toezicht	12
5.2 Team	12
5.3 HR	12
5.4 Productie-teams	12
VI. CODES	14
6.1 Fair Practice	14
6.2 Diversiteit en Inclusie	14
6.3 Governance	15
VII. FINANCIËN	16
7.1 Structurele- en projectsteun van fondsen	16
7.2 Partner-steun	16
7.3 Lange-termijn financiering	16
7.4 Financiële toelichting bij de Jaarrekening 2023	16
VIII. PARTNERS	19
IX. BIBLIOGRAFIE / REVIEWS	20
X. DOCUMENTATIE	29
XI. ACTIVITEITENOVERZICHT	78

INLEIDING

Het jaar 2023 stond in het teken van de publieke presentatie van de producties die onderdeel vormden van onze, alweer, negende editie.

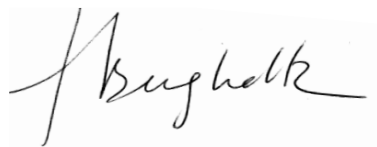
Deze editie werd geschraagd door het onderzoeksveld *Bodies and Technologies* en bestond uit zes nieuwe producties, een uitgebreid begeleidend publieksprogramma, en een work-in-progress programma in onze Online Studio. Zoals voor ons gebruikelijk had ook deze editie een looptijd van twee jaar (2022-2023): om ons in staat te stellen een lange-termijn engagement met de uitgenodigde kunstenaars en onderzoekers aan te gaan, maar vooral ook om deze makers ruim de tijd te geven om hun nieuwe werken te ontwikkelen en daar samen met ons een waaier aan productieteams en partners voor te vinden.

Waar wij de producties in de zomer van 2022 bij ons publiek bekend maakte gedurende een eendaags programma in de ruimte van Likeminds (Introduction) en hun ontwikkelingsgang vervolgens in verschillende fasen deelde met publiek in onze Online Studio, was het in het najaar van 2023 zover om de uitkomsten van de nieuwe opdrachten aan ons publiek te presenteren. Het Finale programma voltrok zich op verschillende locaties in Amsterdam, bij onze presenterende én veelal coproducerende partners, en liep van september 2023 tot en met februari 2024. Met trots kijken wij terug op een uitgebreid programma van nieuwe producties, variërend van live performances en filmproducties tot publicaties en multimedia-installaties. Radioprogramma's, filmprogramma's, exposities, lezingen en (kinder-)workshops omkleedden deze 'premières'.

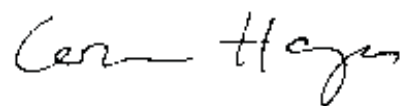
In het hiernavolgende verslag nemen wij u mee langs de verschillende activiteiten die in 2023 hebben plaatsgevonden en benoemen wij de vele individuen en instellingen zonder wie ons programma niet mogelijk zou zijn geweest. Speciale dank aan ons publiek dat ook in 2023 weer in grote getalen aanwezig en betrokken was.

Tenslotte een groot woord van dank aan de kunstenaars en onderzoekers van deze editie: Susanne Altmann, Black Speaks Back, Samia Henni, Nuraini Julastuti, Grant Watson en Constantina Zavitsanos. Wij zijn hen enorm erkentelijk voor het feit dat zij ruim twee jaar lang vertrouwen in ons hebben gesteld en werkelijk alles uit hun opdracht hebben gehaald: elk nieuw werk heeft onze verwachtingen overtroffen. Wij hopen en verwachten dat ook in de komende jaren het publiek van deze werken zal blijven genieten, erdoor geïnspireerd zal raken en er kracht uit zal putten.

Amsterdam, juni 2023

Frédérique Bergholtz
Directeur-Bestuurder

Christa-Maria Lerm-Hayes
Voorzitter Raad van Toezicht

1.1 ONDERZOEKSVELD EDITION IX

Met de *Bodies and Technologies* editie als geheel, en het Finale programma in het bijzonder, nodigden wij het publiek uit om stil te staan bij de vele manieren waarop lichamen en technologieën met elkaar verstrengeld zijn. Iedereen heeft te maken met deze verbinding en kent talloze voorbeelden van hoe lichaam en technologie onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn in dagelijkse bezigheden als koken, vervoer, seks, sport en werk, etc. Ze hebben echter ook vaak een paradoxale relatie met elkaar: de verbinding lichaam-technologie kan immers ervaringen van plezier en intimiteit voortbrengen, maar kan ook situaties van onderdrukking in stand houden. De vraag naar hoe ons lichaam zich verhoudt tot technologie is uiterst actueel omdat het gaat over hoe wij in onze samenleving invulling geven aan fundamentele waarden van leven enerzijds, en nieuwe ontwikkelingen aanmoedigen (en kritisch volgen) anderzijds. Kortom, de tandem *bodies-technologies* biedt zicht op mogelijkheden en bevrijding, maar draagt ook het gevaar in zich van risico's en controle. De belofte van experiment en alternatief — denk aan bijvoorbeeld seksualiteit en gender — ligt binnen dit thema bijvoorbeeld heel dicht bij de dwingende realiteit van opgelegde kaders — denk dan bijvoorbeeld aan koloniale onderdrukking of 'ableist' (discriminatie t.a.v. mensen met een lichamelijke handicap) conditionering. Met al deze paradoxen gingen wij — team, kunstenaars en onderzoekers, en publiek — in Edition IX 'aan de slag'.

Met verschillende nieuwe producties — variërend van live performances en films tot publicaties en multimedia-installaties — en het uitgebreide publieksprogramma — met diverse onderdelen als radioprogramma's, film-programma's, exposities, lezingen, (kinder-)workshops en boekpresentaties — boden wij tijdens de Finale het publiek een breed scala aan perspectieven op de manier waarop technologieën de ervaringen van lichamen beïnvloeden én vice versa. Deze verschillende activiteiten gaven aanknopingspunten om verschillende publieksgroepen en individuele bezoekers te betrekken bij uiteenlopende vragen als: Hoe bepalen verschillende technologieën de 'performance' en ervaring van ons eigen lichaam en dat van andere lichamen? Of: Hoe kunnen de 'zachte krachten' van het lichamelijke, technologieën beïnvloeden?

1.2 FINALE EDITION IX: NIEUWE PRODUCTIES EN PUBLICATIES BEGELEID DOOR PUBLIEKSPROGRAMMA'S

Het Finale programma werd ingeluid in september met een gesprek tussen **Tina M. Campt** en **Rolando Vázquez Melken**, geleid door onze onderzoeksveld-fellow **Devika Chotoe** in Shebang in Amsterdam Zuidoost. Het door Chotoe geleide onderzoeksveld-programma rond *Bodies and Technologies*, dat bestond uit reading groups, live radio-uitzendingen en performances en voor het grootste deel plaatsvond in 2022, kreeg in 2023 zijn vertaalslag in een reader, vormgegeven door **Joris Kritis**.

Diezelfde maand september volgden twee performances van **Constantina Zavitsanos**, in samenwerking met **Angelo Custodio** en **Pedro Matias**, **S*an D. Henry-Smith** en **Geo Wyex** in Splendor in Amsterdam Centrum. Deze performances werden ook live gestreamd en zowel on-site als online voorzien van NGT en ASL interpretatie, Nederlandse en Engelse CART en Audio description.

Vervolgens opende begin oktober de tentoonstelling van **Samia Henni** die de gehele benedenverdieping van Framer Framed in Amsterdam Oost besloeg, begeleidt door een uitgebreid publieksprogramma dat zich de daaropvolgende maanden ontvouwde, waaronder de book launch van haar publicatie, ontworpen door **Francois Girard-Meunier**.

In december presenteerde het collectief **Black Speaks Back** een installatie met materiaal gerelateerd aan hun filmproductie *Zwarte Ibis* in CBK Zuidooost, gevolgd door de wereldpremière van deze film mid-januari in de Melkweg in Amsterdam Centrum, die begeleid werd door een avondvullend programma van muziek, ritueel en gesprek.

Ook in december opende de tentoonstelling *How We Behave: An Archive of Radical Practice* van **Grant Watson** die wij presenteerde in samenwerking met IHLIA LGBTI-Heritage in de Centrale Openbare Bibliotheek aan het Oosterdok in Amsterdam, gevolgd door een performance-pendant in onze nieuwe ruimte op het Wilhelmina Gasthuis-terrein in Amsterdam Oud-West uitgevoerd door **Szymon Adamczak, Sher Doruf, Megan Hoetger** en **Joy Mariama Smith**.

In januari vond de launch plaats van het boek van **Susanne Altmann** in het Goethe Instituut in Amsterdam Centrum, vormgegeven door **Experimental Jetset**. Deze launch werd begeleid door een eendaags filmprogramma van experimentele films uit voormalig Oost-Duitsland en Centraal-Europa die verspreid over de drie verdiepingen van het statige grachtenpand te zien waren.

Februari ten slotte, stond in het teken van de launch van de publicatie van **Nuraini Juliastuti**, vormgegeven door **Theetat Thunkijjanukij**. Ook deze publicatiepresentatie werd begeleid door een uitgebreid publieksprogramma dat plaatsvond in Framer Framed en bestond uit een live reading van delen uit dit kinderboek vertolkt door **Mercedes Azpilicueta, Astrit Ismaili, Ratu R. Saraswati** en Nuraini zelf, een gesprek met **Yazan Khalili**, een display, en een kinderworkshop. De live reading, begeleid door muzikale intermezzo's door **Cempaka** en gemodereerd door **Reza Afisina**, werd tevens uitgezonden door Radio Alhara.

Al deze producties, publicaties en hun begeleidende publieksprogramma's werden geïnitieerd, geproduceerd en inhoudelijk begeleid door de curatoren in ons artistieke team: **Anik Fournier** (Devika Chotoe en Grant Watson), **Sara Giannini** (Nuraini Juliastuti en Constantina Zavitsanos) en **Megan Hoetger** (Susanne Altmann, Black Speaks Back, Samia Henni en Grant Watson).

1.3 PUBLICATIES

Als performance-instelling hebben wij een lang track-record wat betreft het maken van publicaties als kunstwerk ansich, en als vorm van documentatie om performance een *afterlife* te geven. Onze publicaties — de boeken die wij in Edition IX hebben gerealiseerd én de boeken uit eerdere Editions — hebben ook in 2023 gestaag hun weg naar lezers blijven vinden. In 2023 realiseerden de Edition IX-onderzoekers Susanne Altmann, Samia Henni en Nuraini Juliastuti en de thema-fellow Devika Chotoe hun publicaties. Zoals hierboven beschreven kregen deze publicaties hun publieke presentatie-moment tijdens de Finale. Deze werden vervolgens nationaal en internationaal verspreid middels distributeurs Idea Books in Amsterdam en Antenne in Londen en Berlijn, via co-publishers als Framer Framed en Edition Fink in Zürich, en via een steeds groeiend wholesale-netwerk van boekhandels en bookshop in kunstinstellingen, met als regelmatige afnemers: de Appel, Atheneum Boekhandel en San Serriffe in Amsterdam, Rile in Brussel, After 8 Books in Parijs, Good Press in Glasgow, Hop Scotch in Berlijn, Punch in Boekarest, Rotorbooks in Leipzig, Tenderbooks in Londen, en de Libreria delle Donne in Milaan. Ook de afname via onze webshop groeide gestaag.

1.4 REIZENDE PRODUCTIES EDITION VIII

Zoals voor ons gebruikelijk gingen producties uit vorige edities *on tour* en kregen deze internationale vervolgpresentaties. In februari presenteerde **Lisa Robertson** haar boek *Anemones* in Western Front in Vancouver; **Derrais Carter** presenteerde zijn publicatie *Black Revelry* in april in Columbia University in New York en in de Art Gallery of Guelph (Canada); **Sara Giannini** presenteerde haar publicatie *Maquillage as Meditation* in november in Archivio Carmelo Bene in Lecce (Italië); en diezelfde maand vond een pop-up van **Sands Murray-Wassink's Gift Science Archive** plaats tijdens de IDFA in Amsterdam.

TALENTONTWIKKELING EN EDUCATIE

2.1 TALENTONTWIKKELING

Parallel aan het ontwikkelen van nieuwe producties, voeren wij een uitgebreid educatie- en talentontwikkelingsprogramma. Ons nieuwe programma Open Rehearsal geeft ruimte aan kunstenaars in de stad en den lande om performances-in-wording met live aanwezig publiek te testen en dit te vragen feedback te geven. **Miyoung Chang & Dakota Guo, Benjamin Francis en Clara Saito** werden uit een open call geselecteerd en presenteerden hun performances gedurende de lente en zomer in zowel onze Online Studio als on-site op de locatie Pre-Reserved in Amsterdam Noord. Zij werden begeleid door respectievelijk **Bo Wang, Rana Hamadeh en Taka Taka** voor hun live-presentaties; voor hun online-werken door Kommerz. De coördinatie was in handen van Open Rehearsal Curator **Mini Maxwell**. De belangstelling van professioneel en geïnteresseerd publiek was groot: we ontvingen op de open call meer dan vijftig aanmeldingen en het publiek bezocht in grote getalen zowel de on-site presentaties als de online werken in de Online Studio.

Binnen de reeks van AFK's 3 Package Deal kozen wij (lid van de coalitie Performance & Publiceren) voor de performancekunstenaars **Alec Mateo** (2002/2023) en **S*an D. Henry Smith** (2023/2024) om met een beurs een jaar te blijven werken in Amsterdam.

Via het mentortraject van het Mondriaan Fonds en Cultuur & Ondernemen begeleidde Megan Hoetger en Frédérique Bergholtz performancekunstenaar **Clara Amaral**.

2.2 EDUCATIE

Onze educatieve activiteiten kregen vorm middels onze maandelijkse workshops voor studenten van het Dutch Art Institute die in 2022/2023 geleid werden door de tutores **Snejanka Mihaylova en Rory Pilgrim** en in 2023/2024 door Snejanka Mihaylova en **Frédérique Bergholtz** en plaatsvonden in o.a. Performing Art Forum in St Erme in Frankrijk en in Nida Art Colony in Nida in Litouwen.

Onze jaarlijkse workshop voor de School voor Nieuwe Dansontwikkeling vond plaats in december en werd geleid door **Anik Fournier** en **Megan Hoetger**.

Ons docentschap voor de Rijksakademie bereidden wij in 2023 voor en ging begin 2024 van start met atelierbezoeken afgelegd door **Sara Giannini**.

Daarnaast werden wij uitgenodigd door de masteropleiding van de Kunstacademie Bern en verzorgden **Anik Fournier** en **Frédérique Bergholtz** in maart een lezing en een tweedaagse workshop.

Ook ons performance research centre (archief & bibliotheek) blijft een plek waar wij vele studenten verwelkomen, individueel of in groepsverband met o.a. bezoeken van studenten van de Rietveld Academie, de Universiteit van Amsterdam en de opleiding beeldende kunst Base for Experiment, Art and Research (BEAR) uit Arnhem

3.1 ONLINE STUDIO

Naast onze producties en talentontwikkelingsprogramma's, vroeg nog een project onze aandacht: de If I Can't Dance Online Studio. In deze nieuwe, digitale, ruimte nodigen wij ons publiek uit om de wording van onze producties te volgen en delen wij het rijke bronnenmateriaal dat onze curatoren verzamelen. Begonnen in 2020-21-Covid tijd, concentreerden wij ons in 2022 op het verder definiëren van de ideale 'architectuur' van de studio om te functioneren als een plek waar de kunstenaars en onderzoekers in ons programma, in dialoog met de curatoren, een productieve werkruimte kunnen vinden om hun producties-in-ontwikkeling met ons publiek te delen. Vanuit de ambitie om de If I Can't Dance Studio te vervolmaken tot een volwaardige en duurzame online pendant van ons live-programma, werkten wij met ontwerp bureau Kommerz aan het vormgeven van een digitale ruimte die én gemakkelijk te gebruiken is door de curatoren, zodat ze direct hun materiaal kunnen posten, én in al zijn eenvoud vele mogelijkheden biedt voor de kunstenaars en onderzoekers om te experimenteren met de digitale dimensies van hun producties. De eerste vruchten van de Online Studio presenteerden wij in de lente van 2023 en wij mogen trots zijn op het enorm rijke resultaat: het publiek kan hier de spannende trajecten van onze producties volgen en terugkeren om diverse teksten te lezen, video's en animaties te bekijken, interviews met makers te beluisteren, reisblogs te volgen, deel te nemen aan vertaalprojecten, en zelfs 'seminars bij te wonen'.

3.2 FYSIEKE STUDIO: WESTERDOK

Van onze Online Studio naar onze on-site studio aan het Westerdok. Het voortbestaan van deze ruimte kwam najaar 2022 onder druk te staan. Urban Resort, die onze broedplaats beheert, kondigde aan dat ons huurcontract mogelijk niet verlengd zou worden. Alle vijftien broedplaats-collega's hebben zich daarop verenigd en in december 2022 een Open Studio event georganiseerd om het belang van de broedplaats voor de culturele instellingen en de makers die hier werken onder de aandacht te brengen. Er was veel belangstelling van de buurtbewoners die ons een warm hart toedragen en de meerwaarde onderschrijven van onze aanwezigheid en publieke functie binnen deze woongemeenschap. Vele gesprekken zijn gevoerd met Urban Resort, Bureau Broedplaatsen, de woningbouwvereniging Ymere en de Wethouder Cultuur. Zomer 2023 kwam eindelijk het verlossende woord: de broedplaats zal verlenging krijgen voor het bestaande broedplaatsentarief en is daarmee voor de komende vier jaar safe!

Onze ruimte aan het Westerdok is de *head quarters* van waaruit wij onze producties ontwikkelen en het web van samenwerkingspartners, lokaal en internationaal, opzetten om onze productie te kunnen realiseren en presenteren. In deze ruimte van een kleine honderd vierkante meter houden wij kantoor en werkt ons team van gemiddeld tien mensen. In positieve zin woekeren wij met ruimte en benutten wij op slimme manieren de 'real estate' van het kantoor voor publieke functies. Hier is onze bibliotheek gevestigd, ons archief en onze book shop; zenden wij onze live radio-uitzendingen uit; organiseren wij filmavonden; komt de *reading group* samen; geven wij workshops aan onze studenten van de School voor Nieuwe Dansontwikkeling en het Dutch Art Institute; en ontvangen wij het publiek dat onze bibliotheek-tentoonstellingen komt bezoeken. De ruimte wordt kortom goed en intensief benut. In ons vorige jaarverslag schreven wij: "Tegelijkertijd blijven wij onverminderd de noodzaak voelen om te kunnen beschikken over een grotere, permanente ruimte die wij kunnen gebruiken om onze producties te

ontwikkelen en testen met publiek. Onze Online Studio is hierop het voorlopige antwoord: veel inspanningen ten spijt is het ons nog steeds niet gelukt goede en betaalbare ruimte te vinden.”

3.3 FYSIEKE STUDIO: WILHELMINA GASTHUISPLEIN

In de zomer van 2023 is het dan eindelijk gebeurt: wij hebben een ruimte gevonden! Ateliers WG publiceerde in juli een open call voor de voormalige studio van theatergezelschap mugmetdegoudentand die vrij was gekomen. Wij hebben meteen gereageerd en zijn *over the moon* dat wij zijn gekozen! Wij zijn ongelooflijk blij met deze bijzondere ruimte (een voormalige collegezaal) op deze bijzondere plek (het Wilhelmina Gasthuis vrouwenhospitaal) en de bijzondere ligging (een groene oase midden in de stad). Met deze ruimte krijgen wij een verdubbeling van oppervlakte tot onze beschikking, met een studioruimte, een kantoorruimte, een opslag en een green room. WG is door kunstenaars sinds de jaren tachtig hard bevochten. De toekenning komt dan ook met een opdracht, want de gemeenschap verwacht van ons een publiek programma waarmee de zichtbaarheid van het ateliercomplex — immer bedreigd — wordt vergroot. Die opdracht nemen wij graag aan en versterkt de koers die wij zijn ingeslagen om lokaal sterker verankerd te raken. Als instelling kunnen wij met deze plek nog faciliterender worden voor de kunst- en performance gemeenschappen in de stad én van betekenis zijn voor de cirkel van groepen daaromheen. Hoe kunnen wij door deze plek en door ons programma ons verbinden met zowel de geschiedenis als het hier-en-nu van de verschillende mensen en gemeenschappen die in de stad en rond WG leven, wonen en werken? Dit zijn vragen voor de toekomst die wij graag invulling gaan geven. Tot die tijd was het alle hens aan dek om de verhuizing te organiseren (oktober), de ruimte in basis gebruiksklaar te maken, en de benodigde publieksveiligheidsvergunningen te krijgen (november). Ons eerste event was de live reading van het *How We Behave* project in december. De plannen voor inrichting, renovatie en toegankelijkheidsverbetering staan gepland voor 2024.

PUBIEK EN TOEGANKELIJKHEID

4.1 ACCESSIBILITY

Een belangrijke nieuwe ontwikkeling die wij eind 2022 hebben ingezet, is het starten van accessibility beleid. Samen met ons kernteam en curator Annick Kleizen hebben wij een interne werkgroep geformeerd om te komen tot methodiek en programma op dit vlak. Deze werkgroep-bijeenkomsten deden ons inzien dat wij heel veel te leren hebben en dat er al enorm veel activistisch en artistiek werk is gedaan door de kunstgemeenschap.

Het heeft ertoe geleid dat wij hebben besloten tot een Creative Europe-aanvraag, waarin wij met de partners Ashkeaton in Ierland en Bulegoa in Baskisch-Spanje een traject inzetten om gedurende anderhalf jaar gezamenlijk op te trekken om inzicht te krijgen in onze blinde vlekken en in kaart te brengen wat voor onze instellingen wenselijke en duurzame condities zijn om de toegankelijkheid tot ons programma's en ruimtes te verbeteren. Belangrijke rol in deze eerste verkennende fase is de praktijk en research van kunstenaars: wij willen dat artistieke praktijk leidend is binnen het te formuleren beleid. De aanvraag die wij in februari 2023 hebben ingediend in een kleine EU-strand werd helaas niet gehonoreerd. Wij zaten net onder de zaaglijn en daarom hebben wij deze met enkele aanpassingen opnieuw ingediend januari 2024. Wij verwachten de uitkomst juli 2024 en hebben goede hoop. Plan is om na dit eerste traject van zelfreflectie en -educatie (2024-25), een tweede aanvraag te doen in een mid-scale EU-strand (2026-2029) om dan deze vier jaar te gebruiken om het geformuleerde beleid te implementeren. Onze nieuwe studio aan het WG-plein gaat ons heel veel mogelijkheden bieden; het vormt ook een uitdaging waar het gaat om accessibility want onze ruimte is op de tweede verdieping gelegen en wij gaan onderzoeken hoe wij deze beter toegankelijk kunnen maken.

Belangrijke inspiratiebron voor het besef dat accessibility-beleid hoognodig is, was het werk van één van de kunstenaars in de negende editie, Constantina Zavitsanos. Onder Zavitsanos' leiding hebben wij samen met ontwerpbureau Kommerz eerste stappen gezet op het accessibility-pad en hebben wij de herinrichting van de Online Studio aangegrepen om een accessibility-toolbar vorm te geven.

4.2 COMMUNICATIE

If I Can't Dance is een instelling die zich toelegt op produceren en zonder vaste presentatie-plek haar programma middels een web van samenwerkingspartners, lokaal en internationaal, aan publiek presenteert. Dit vraagt om een specifieke communicatiestrategie om ervoor te zorgen dat het publiek ons kan (blijven) vinden en volgen. Wij hebben in 2022/2023 geïnvesteerd in het aanscherpen van deze strategie, waarbij wij vooral hebben ingezet op het potentieel van de wisselwerking tussen online en on-site eventvormen en hun communicatie. Dit heeft geleid tot een uitbreiding van ons arsenaal, zoals het aanbieden van live-streams, radio en stories. Wij hebben daarnaast onze zichtbaarheid op diverse (sociale) media platforms vergroot door een rijk programma van informatie, interviews en podcasts aan te bieden via platforms als Apple Podcasts, SoundCloud, Vimeo en Instagram.

Deze communicatie-strategie ligt in het verlengde van onze visie en missie om op een intelligente en sensitieve manier invulling te geven aan publieksverbreding en -diversifiëring. Het gaat ons er om het publiek te laten kennismaken met de vele gedaanten en betekenislagen van de kunstprojecten die wij produceren. Toewerken naar het 'spektakel' van een voltooid

productie is voor ons niet het (enige) doel; wij vinden het even belangrijk om het publiek mee te nemen in het proces van maken en het deelgenoot te maken van momenten van leren, herkennen, plezier, aanmoediging, twijfel, schoonheidsbeleving etc. Met ons programma en onze communicatie hebben wij ook in 2023 willen laten zien dat de scheidslijn tussen het artistieke proces ("achter gesloten deuren") en het kunst-'product' ("voor publiek") in wezen artificieel is en dat alle momenten van de kunstpraktijk, van wording tot presentatie, gevormd worden door sociale momenten en relationele uitwisseling. En deze opvatting is natuurlijk niet verwonderlijk voor een instelling als de onze die focust op performance. De Online Studio, evenals het Open Rehearsal programma, zijn directe uitwerkingen van deze visie.

4.3 PUBLIEK

In lijn met onze visie en ons programma, kenmerkt ons publiek zich door maatschappelijk bewustzijn, heeft het een breed gender palet, en wordt het groeiend inclusiever. Door ons nomadische bestaan is ons publiek zeer internationaal. Ons publiek is afkomstig uit verschillende disciplines, zeker niet exclusief de beeldende kunst, en wij zien dat die verbreding alleen maar groter wordt. Het bestaat voor een groot deel uit makers: beeldend kunstenaars, toenemende aantallen kunstenaars uit andere disciplines zoals poëzie, dans en theater, en hybride makers. Dan is er de groep bemiddelaars: professionele bemiddelaars zoals curatoren, critici en festivalprogrammeurs; wetenschappers in de kunstgeschiedenis, dans, theater, architectuur, etc., en collega's uit het professionele veld zoals museummedewerkers, galleristen, etc. Een grote groep binnen ons publiek bestaat uit studenten: beeldende kunststudenten (voornamelijk bachelor/master), studenten uit andere disciplines, en een groeiend aantal universiteitsstudenten (kunstgeschiedenis, etc.).

Door onze manier van werken in biënnale-ritme, waarbij kunstenaars, onderzoekers, fellows en gast-curatoren langdurig bij ons betrokken zijn, blijft ons publiek zich steeds vernieuwen en diversifiëren omdat zij elk hun eigen publiek meebrengen. Hetzelfde geldt voor de achterban van de instellingen waarmee wij samenwerken: door onze werkwijze van coproduceren en -presenteren, lokaal en (inter)nationaal, brengen wij onze producties in contact met publiek dat varieert van schoolkinderen en klassieke tentoonstellingsbezoekers in musea, het professionele kunstpubliek, maar ook zeer grote algemene publiek dat biënnales en kunstbeurzen bezoekt, tot jongeren en jonge makers die het vaste publiek uitmaken van kleine theaters, broedplaatsen, andere presentatie-instellingen of buurthuizen waar wij onze producties óók laten zien.

In 2023 trokken wij 144.868 bezoekers naar onze websites en verstuurdten wij nieuwsbrieven naar 4.366 geabonneerden. Bezoekers die ons volgen via sociale media zijn de afgelopen editie toegenomen: inmiddels tellen wij 6.469 volgers op Instagram en 10.000 volgers op Facebook. Luisteraars van onze podcasts en (video) streams waren op de verschillende (partner) platformen opgeteld 7.140.

5.1 RAAD VAN TOEZICHT

In 2023 bestond de Raad van Toezicht uit **Christa-Maria Lerm Hayes**, voorzitter; **Ulrike Erbslöh**, penningmeester; en **Wendelien van Oldenborgh**, lid. In 2023 was **patricia kaersenhout** niet langer lid. Vanwege persoonlijke omstandigheden besloot zij zich terug te trekken en zich volledig te concentreren op haar kunstenaarspraktijk. Voor ons een gemis en teleurstelling, maar heel begrijpelijk. De wijze input die zij afgelopen jaren heeft gegeven is voor If I Can't Dance heel belangrijk geweest. Als nieuw lid hebben wij **Mounira Al Solh** verwelkomd. Christa-Maria Lerm Hayes is hoogleraar Moderne en Hedendaagse Kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam, Ulrike Erbslöh is financieel directeur van Fondation Beyeler in Basel, en Mounira Al Solh en Wendelien van Oldenborgh zijn beiden tutoren en beeldend kunstenaars.

5.2 TEAM

In 2023 bestond If I Can't Dance's kernteam uit **Frédérique Bergholtz**, Directeur-Bestuurder; **Hans Schamlé**, Zakelijk Adviseur; **Marcel van den Berg**, IT en Studio; **Anik Fournier**, Curator Archief en Onderzoek; **Sara Giannini**, Programma Curator; **Megan Hoetger**, Programma Curator. Het ondersteunende team bestond uit **Naomi Collier Broms**, Assistent Archief en Bibliotheek en **Sancha Castro**, Assistent Publicaties. Programma-gelieerde teamleden waren **Devika Chotoe**, Fellow Edition IX; Open Rehearsal Curator **Mini Maxwell**; en DAI tutoren **Snejanka Mihaylova** en **Rory Pilgrim**. Externe personen van wier diensten wij in 2023 regelmatig gebruik maakten waren **Janine Armin** (redactie); **Edina en Vanessa Bonin** (schoonmaak); **Annick Kleizen** (accessibility-advies en EU-aanvragen); **Kommerz** en **Atelier Arthur Haegeman** (digitaal ontwerp); **Maarten Nauw**, **Temra Pavlovic** en **Prins de Vos** (documentatie); en **Maud Vervenne** (grafisch ontwerp).

5.3 HR

In 2022 is ons de HR-Voucher Culturele en Creatieve Sector toegekend die wij samen met W139 en Cinedans in 2021 hadden aangevraagd. In 2022 en 2023 hebben wij met deze steun ons HR-beleid kunnen professionaliseren door met adviseurs **Nicolien Luttels**, **Karin Sommerer** en **Femke Theuws** intervisie sessies te houden, onze organisatiestructuur te analyseren, en beloning en contracten tegen het licht te houden van de Fair Pay Code en aanstaande wetgeving. Daarnaast zetten wij het abonnement voor een vertrouwenspersoon bij LBIV voort. Samen met de Amsterdamse presentatie-instellingen de Appel, CBK Zuid Oost, Kunstverein, Framer Framed en PAKT hebben wij gezamenlijk een externe vertrouwenspersoon omdat het voor kleine instellingen moeilijk is om een dergelijke belangrijke functie individueel te regelen. Deze kopgroep neemt het voortouw als regioplatform en maakt een routekaart die ze met de overige leden van belangenvereniging Moker/POI deelt.

5.4 PRODUCTIE-TEAMS

Ons programma was niet mogelijk geweest zonder de *support structure* gevormd door de mensen die behoren tot If I Can't Dance's constante waarde, hierboven toegelicht. Daarnaast waren per productie en per programmaonderdeel zeer veel deskundige en bevlogen mensen betrokken:

mensen die specifiek voor de realisatie van de producties werden geëngageerd of werkzaam zijn bij de instellingen waarmee wij samenwerkten. De kunde, kennis en specifieke benaderingen waarmee zij ons programma hebben verrijkt en hebben bijgedragen aan de realisatie van de individuele producties, maar ook aan If I Can't Dance als organisatie in zijn geheel, is van grote waarde. Door onze manier van werken blijft het web van ondersteunende makers groeien, vertakken en diversifiëren en wij zijn ieder van hen dankbaar voor wat zij ons hebben gegeven en geleerd en hopen dat, vice versa, onze producties ook hen nieuwe ervaringen en inzichten hebben opgeleverd. In de acknowledgements-secties op onze website worden deze betrokkenen met naam genoemd.

6.1 FAIR PRACTICE

In 2023 ging veel aandacht uit naar de Fair Practice Code, geschraagd door de bovengenoemde HR-ondersteuning (zie paragraaf 5.3) en toewerkend naar de aanvragen en programma's voor het nieuwe Kunstenplan waarin fair pay geborgd moet zijn. Bij alle functies volgden wij de Richtlijn Functie- en Loongebouw Presentatie-instellingen Beeldende Kunst. Dit gold ook voor de contracten met de zzp'ers. De periodieken ontleenden wij aan de CAO voor Theater en Dans.

6.2 DIVERSITEIT EN INCLUSIE

In relatie tot de Code Diversiteit en Inclusie kunnen wij vaststellen dat wij met het programma van Edition IX een aanzienlijke diversifiëring binnen ons publiek en ons netwerk van partners hebben bereikt. Binnen de vier p's is die van programma goed op orde en werken wij gestaag door aan het verbeteren van de p's van personeel, partners en publiek.

Ons team bestaat uit mensen met verschillende nationaliteiten (artistiek team: Amerikaans, Canadees, Italiaans en Nederlands), verschillende generaties, en kent een grote vertegenwoordiging van vrouwen. Het merendeel van onze teamleden behoort tot de eerste generatie die een universitaire studie heeft afgerond. Diversiteit binnen het team hebben wij kunnen vergroten met de aanstelling van de Open Rehearsal Curator en de Fellow. Binnen het geheel van producties-gerelateerde medewerkers is diversiteit groeiende.

Diversiteit en inclusie is stevig geïntegreerd binnen ons programma: organiseerden wij al vroeg in ons bestaan het symposium *Global Feminisms* (2007), sindsdien zijn steeds makers van kleur, met een migratieachtergrond, uit LGBTI+-gemeenschappen en/of met een beperking onderdeel geweest van ons programma en hebben wij daarin zowel aandacht besteed aan gemarginaliseerde praktijken als aan het discours over dekolonisering.

Ons publiek is zeer internationaal maar nog niet voldoende divers. Wij moeten ons er sterker van bewust worden dat veel mensen en groepen ver van kunst af staan of een andere conceptie van kunst hebben. Wij blijven in ons programma, in onze educatie- en talentontwikkelingsprojecten, en in onze communicatievormen en — (digitale) platformen zoeken naar aanknopingspunten om meerstemmigheid te bereiken en verbindingen te maken met diverse gemeenschappen. Wij zien dat wij met het afgelopen Edition IX-Finale programma mooie stappen hebben gezet om een diverser publiek te bereiken, waarbij wij erkentelijkheid betuigen aan zowel de inspanningen van onze curatoren, als aan de kunstenaars en onderzoekers, die er met hun producties voor hebben gezorgd dat intrinsiek betekenisvolle content werd gegeneerd die een appel doet op, en her- en erkenning bereikt bij, gemarginaliseerde gemeenschappen van kleur en/of met een migratieachtergrond, binnen de kolonisatiegeschiedenis van Nederland en daarbuiten.

Ons streven naar een versteviging van onze lokale verankering, waaraan wij de afgelopen jaren hebben gewerkt met als oogmerk een verbreding binnen ons publieksbereik, hebben wij het afgelopen jaar invulling gegeven middels de (bestendiging van) de samenwerking met partners met een diverse achterban zoals CBK Zuidoost, Shebang en Framer Framed. Het collectief Black Speaks Back heeft ons bovendien laten kennismaken met organisaties en initiatieven als Africadelic, Caribbean Creativity, en Re/Presenting Europe,

en Nuraini Juliastuti met het transnationale platform Worlding Public Cultures: The Arts and Social Innovation onderdeel van UVA's Amsterdam School of Cultural Analysis (ASCA). Internationaal gezien is via Samia Henni ons programma verrijkt door het belangrijke werk van de partners Observatoire des armements, Centre de documentation et de recherche sur la paix et les conflits en het Établissement de communication et de production audiovisuelle de la Défense (ECPAD); via Nuraini Juliastuti door het werk gedaan door de Arte Moris Free Art School. Middels haar project hebben wij bovendien kunnen samenwerken met Radio Alhara.

6.3 GOVERNANCE

If I Can't Dance is een stichting en hanteert het Raad van Toezicht model. Het bestuurlijke proces (met uitzondering van het toezicht) is in handen van Directeur-Bestuurder Frédérique Bergholtz. De Directeur-Bestuurder en de externe accountant worden benoemd door de Raad van Toezicht. De Directeur-Bestuurder voert i.s.m. Administratiebureau de Boer de administratie met betrekking tot financiën en personele zaken uit. De leden van de Raad van Toezicht ontvangen geen vergoeding. De Raad van Toezicht stelt de beloning en andere arbeidsvoorwaarden van de Directeur-Bestuurder vast conform de Wet Normering Topinkomens. Conform de Governance Code Cultuur is een rooster van optreden ingesteld en wordt deskundigheid, diversiteit en onafhankelijkheid binnen de Raad van Toezicht gewaarborgd.

7.1 STRUCTURELE- EN PROJECTSTEUN VAN FONDSEN

Onze financiële basis wordt gevormd door de steun van het Mondriaan Fonds en het Amsterdams Fonds voor de Kunst. Deze fondsen zijn fundamenteel voor ons bestaan en opereren.

Editie-steun ontvingen wij van Ammodo en het Cultuurfonds: fondsen die ons al verschillende edities steunden en zonder hen is het (internationale) ambitieniveau van onze producties niet te realiseren.

Daarnaast zochten wij per productie naar aanvullende subsidies en kregen wij steun van onder andere I Wanna Be With You Everywhere, Stimuleringsfonds Creatieve Industrie, Swiss Arts Council Pro Helvetia en de Amsterdam School of Cultural Analysis (ASCA).

7.2 PARTNER-STEUN

De Amsterdamse coproducenten binnen Edition IX waren: CBK Zuidoost voor Black Speaks Back en Framer Framed voor Samia Henni en Nuraini Juliastuti. De presentatie-partners waren: Splendor voor Constantina Zavitsanos; IHLIA/OBA voor het project van Grant Watson; Goethe Institut Amsterdam voor Susanne Altmann; Shebang voor Devika Chotoe; Africadelic, Caribbean Creativity Re/Presenting Europe en Melkweg voor Black Speaks Back. Voor de tourende producties uit vorige edities waren de coproducerende partners Western Front in Vancouver voor Lisa Robertson.

7.3 LANGE-TERMIJN FINANCIERING

Eind 2022 hebben wij twee belangrijke EU-aanvragen voorbereid: de accessibility-aanvraag in partnerschap met Askheaton en Bulegoa, en een aanvraag voor ons programma voor Edition X (2024-25) in partnerschap met de UVA. De uitkomst van deze aanvragen kregen wij in juli 2023 en waren helaas beiden negatief, maar ook beiden nét onder de zaaglijn. De accessibility-aanvraag hebben wij najaar 2023 opnieuw ingediend. Ook zijn wij als partners betrokken bij twee nieuwe mid-scale EU-aanvragen. Van alle drie de aanvragen verwachten wij zomer 2024 de uitkomst. Tevens hebben wij in 2022 steun toegezegd gekregen voor een productie in Edition X (2024-25) door het agentschap Mophradat dat kunstenaars werkzaam in de Arabische wereld ondersteunt.

7.4 FINANCIELE TOELICHTING BIJ DE JAARREKENING 2023 — HANS SCHAMLÉ

BATEN

Publieksinkomsten

De publieksinkomsten zijn gestegen ten opzichte van 2022, maar nog niet op het gewenste niveau zoals in de begroting was opgenomen.

Boekverkopen

Hoewel lager dan begroot, zijn de resultaten toch bemoedigend. De meeste publicaties van de editie 2022 – 2023 zijn pas op eind van het jaar gerealiseerd. De resultaten in 2023 zijn het resultaat van de verkopen van boeken uit vorige edities. De resultaten zijn behaald via onze eigen webshop en wholesale-verkoop.

Publieke en private subsidies

Van het AFK en het Mondriaan Fonds ontvangen wij structurele bijdragen. De AFK kent ook een accres toe, waardoor hun bijdrage ieder jaar verhoogd wordt met een gedeelte van het prijsindexcijfer. Het Mondriaan Fonds doet dat niet.

Bij het AFK is geen nieuwe innovatiesubsidie aangevraagd.

Door het Stimuleringsfonds is een subsidie van € 35.420 verleend voor de productie van Black Speaks Back. Deze subsidie was verleend op persoonlijke titel aan de artistiek leider van Black Speaks Back en is geformaliseerd bij If I Can't Dance, die ook verantwoordelijk is voor de verantwoording.

Door Ammodo is een bijdrage gegeven voor de negende editie *Bodies & Technologies* van € 125.000. In de jaarrekening 2023 is een bedrag van € 84.500 verantwoord. Van het Cultuurfonds is voor hetzelfde programma een subsidie ontvangen van € 17.500.

Onze aanvraag bij Creative Europe is helaas net onder de zaaglijn terechtgekomen. Begin 2024 is deze opnieuw iets aangepast ingediend. Daarnaast zijn wij in twee andere EU-aanvragen als partner opgenomen.

LASTEN

De begroting die is opgenomen in de jaarrekening is iets aangepast vanwege een paar Excel fouten.

Het vorige administratiekantoor heeft gemeend niet de volledige betaalde BTW als voorbelasting te administreren omdat er niet genoeg publieksinkomsten waren gegenereerd. Die methode werd zowel in 2021 als in 2022 toegepast met respectievelijk € 24.296 en € 37.691 als niet voor-belaste btw. Voor onze instelling zijn dit enorme bedragen vooral omdat de begrotingen altijd ex btw zijn en als dit doorgezet zou worden in 2023 en 2024 zou er een groot tekort ontstaan. Wij hebben — na ruggenspraak met vele collega's — besloten met een ander administratiekantoor in zee te gaan. Er zijn suppletieaanvragen ingediend bij de belastingdienst met vele aanvullende documenten. De belastingdienst heeft de suppleties goedgekeurd, inclusief een aantekening dat wij in het vervolg, zoals in het verleden gebruikelijk, de voorbelasting in zijn totaal mogen opvoeren. Op 31 december 2023 stonden de eerdergenoemde bedragen inclusief rente op onze rekening. De bedragen zijn opgenomen bij Bijzondere baten en lasten in de resultatenrekening.

Creative Europe

Zoals boven geschetst is de aanvraag bij de EU net onder de zaaglijn terechtgekomen. In januari 2024 zijn drie aanvragen bij Creative Europe ingediend, waarvan één als penvoerder en twee als partner.

Huisvestingskosten

In september 2023 hebben wij de beschikking gekregen over een nieuwe ruimte op het WG-plein in Amsterdam Oud West met een eigen presentatieruimte, kantoor, een kleine studio en opslagruimte. De huur is iets hoger dan op het Westerdok en een aantal maanden waren er dubbele huurlasten.

Publicatiekosten

De kosten van de publicaties zijn voor het grootste gedeelte bij de kosten van de diverse kunstenaars geboekt.

DE BALANS

Leningen

Door de BTW-perikelen waren er op momenten liquiditeitsproblemen. Die zijn opgelost door leningen van de artistieke en zakelijke leiding. Die leningen zijn begin 2024 terugbetaald na ontvangst van de BTW-suppleties op 31 december. De Solvabiliteit met een percentage van 40% is goed te noemen. De Eigen Inkomsten — publieksinkomsten, indirecte inkomsten en private ondersteuning — zijn 43% van de totale omzet.

In 2023 hebben wij met de volgende partners samengewerkt om onze producties en publicaties te realiseren en te tonen:

- After 8 Books, Parijs, Frankrijk
- Antenne, Londen, Verenigd Koninkrijk en Berlijn, Duitsland
- Art Gallery of Guelph, Guelph, Canada
- ArtEZ, Arnhem
- Archivio Carmelo Bene, Lecce, Italië
- Ashkeaton, Limerick, Ierland
- Atheneum Boekhandel, Amsterdam
- Azkuna Zentroa, Bilbao, Spanje
- Base for Experiment, Art and Research (BEAR), Arnhem
- Bijlmerbios, Amsterdam
- Bulegoa, Bilbao, Spanje
- CBK Zuidoost, Amsterdam
- de Appel, Amsterdam
- Deutsches Haus, Columbia University, New York, Verenigde Staten
- Dutch Art Institute (DAI), Arnhem
- Edition Fink, Zürich, Zwitserland
- Framer Framed, Amsterdam
- Goethe-Institut, Amsterdam & Rotterdam
- Good Press, Glasgow, Verenigd Koninkrijk
- Hop Scotch, Berlijn, Duitsland
- IDFA, Amsterdam
- Idea Books, Amsterdam
- IHLIA LGBTI Heritage / OBA, Amsterdam
- Kunstacademie, Bern, Zwitserland
- Leiden University, Leiden
- Libreria delle Donne, Milaan, Italië
- Melkweg, Amsterdam
- NAC, Nida, Litouwen
- Performing Arts Forum (PAF), Saint-Erme-Outre-et-Ramecourt, Frankrijk
- PRE-RESERVED, Amsterdam
- Punch, Boekarest, Roemenië
- Rietveld Academie, Amsterdam
- Rijksakademie, Amsterdam
- Rile, Brussel, België
- Rotorbooks, Leipzig, Duitsland
- San Serriffe, Amsterdam
- School for New Dance Development (SNDO), Amsterdam
- SHEBANG, Amsterdam
- Splendor, Amsterdam
- Tenderbooks, Londen, Verenigd Koninkrijk
- Universiteit van Amsterdam
- Western Front, Vancouver, Canada

Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022–24)**Nuraini Juliastuti**

- Spinelli, Aria, "Stories of Wounds and Wonders: how to warm our hearts and keep our heads cool", *Metropolis M*, 2024. <https://metropolism.com/nl/feature/stories-of-wounds-and-wonders-how-to-warm-our-hearts-and-keep-our-heads-cool/>

Samia Henni

- Bhoot, Mrinmayee, "Historian and curator Samia Henni on staging acts of 'Performing Colonial Toxicity'", *Stir World*, 2024. <https://www.stirworld.com/inspire-conversations-historian-and-curator-samia-henni-on-staging-acts-of-performing-colonial-toxicity>
- Bitkina, Anna, "Performing Colonial Toxicity: A Conversation with Samia Henni", *Metropolis M*, 2024. https://metropolism.com/nl/feature/51319_performing_colonial_toxicity_a_conversation_with_samia_henni/
- Bose, Shumi, "PRACTICE, PRACTICE, PRACTICE: In Conversation with Samia Henni and Yasmin Abdu Bushra", *KoozArch*, 2024. <https://www.koozarch.com/interviews/practice-practice-practice-in-conversation-with-samia-henni-and-yasmin-abdu-bushra>
- Hame, Kame, "The Mosaic Rooms Presents an Expansive Research Project by Samia Henni, Charting Colonialism in Algeria", *Widewalls*, 2024. <https://www.widewalls.ch/magazine/mosaic-rooms-samia-henni>
- Hoetger, Megan, "Video: Megan Hoetger in conversation with Samia Henni", *Framer Framed*, 2023. <https://framerframed.nl/en/dossier/video-megan-hoetger-in-gesprek-met-samia-henni/>
- Jungsik Vormeer, Joost, "Een archief in je hoofd", *Mister Motley*, 2023. <https://www.mistermotley.nl/een-archief-in-je-hoofd/>
- "Uncovering the Dark Legacy of Nuclear Colonialism with Samia Henni", *Framer Framed Podcast*, 2023. <https://framerframed.nl/en/dossier/podcast-het-ontdekken-van-de-donkere-erfenis-van-nucleair-kolonialisme-met-samia-henni/>
- Vandenbergen, Wolfram en Thys, Frederik, "Voorbij de leegte van de woestijn", *GLEAN*, 2024. <https://archieff.glean.art/expo/voorbij-de-leegte-van-de-woestijn>

Sands Murray-Wassink

- Bennett, Alex, "Sands Murray-Wassink 'I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)", *Flash Art*, 2022. <https://flash---art.com/2022/03/sands-murray-wassink-2/>
- Bosma, Dagmar, "Ik wil een constant orgasme in een prachtig lichaam", *Mister Motley*, 2021. <https://www.mistermotley.nl/ik-wil-een-constant-orgasme-in-een-prachtig-lichaam/>
- Calderón, Amalia, 'The Type of Archon I want to be is a Bandit – Report from Inside the Gift Science Archive', *Networks of Care*, neue Gesellschaft für bildende Kunst, 2021
- Ekker, Jan Pieter, "De inktzwarte schilderijen van Natasja Kensmil naast de hartjes, paarden en eenhoorns van Sands Murray-Wassink", *Het Parool*, 2023. <https://www.parool.nl/kunst-media/de-inktwarte-schilderijen-van-natasja-kensmil-naast-de-hartjes-paarden-en-eenhoorns-van-sands-murray-wassink>
- Epps, Philomena, "Sands Murray-Wassink – Auto Italia", *Artforum*, 2022. <https://www.artforum.com/events/sands-murray-wassink-249641/>
- Hoetger, Megan, 'Learning from Gift Science Archive', *Networks of Care*, neue Gesellschaft für bildende Kunst, 2021
- Leij, Machteld, "Het kriebelt, het draait, het worstelt en geurt – Rijksakademie Open Studios 2021", *Metropolis M*, 2021. https://metropolism.com/nl/recensie/43790_het_kriebelt_het_draait_het_worstelt_en_geurt_rijksakademie_open_studios_2021/
- Nouwens, Titus, "Sands Murray-Wassink: *In Good Company*", *The Brooklyn Rail*, 2021. <https://brooklynrail.org/2021/06/artseen/Sands-Murray-Wassink-In-Good-Company>
- Rumping, Radna, "Hoe Sands Murray-Wassink zichzelf de toekomst in schilderde", *Metropolis M*, 2023. https://metropolism.com/nl/feature/49106_hoe_sands_murray_wassink_zichzelf_de_toekomst_in_schilderde/

MPA

- Zeqo, Arnisa, "To Keep the Fire Alive – MPA at Kunstfort bij Vijfhuizen", *Metropolis M*, 2021. https://metropolism.com/nl/recensie/45226_to_keep_the_fire_alive_mpa_at_kunstfort_bij_vijfhuizen/

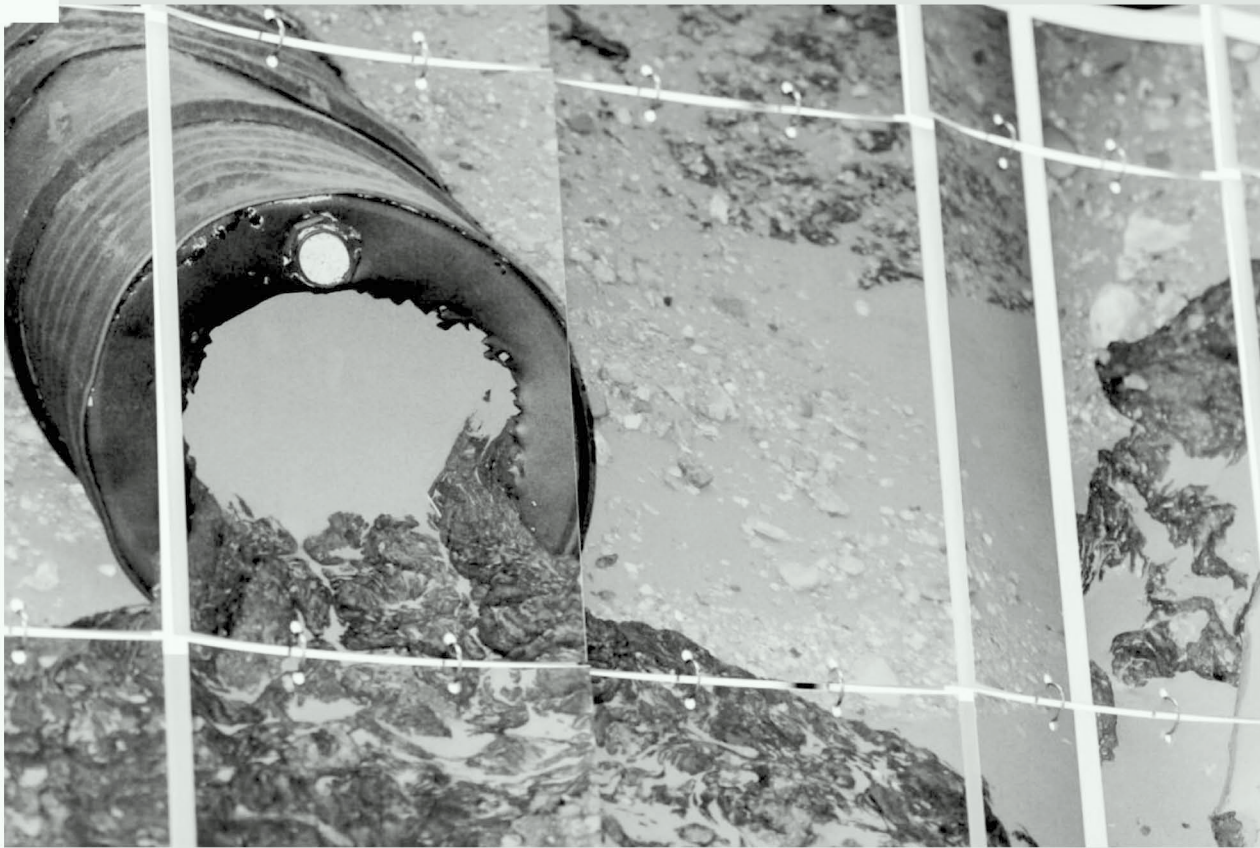
Le Nemesiache – Giulia Damiani

- Black-Barnett, Josseline, "Interview with Giulia Damiani: From the Volcano to the Sea", *Umbigo Magazine*, 2021. <https://umbigomagazine.com/en/blog/2021/01/12/entrevista-com-giulia-damiani-from-the-volcano-to-the-sea/>
- De Leij, Noortje, "From the Volcano to the Sea", *De Witte Raaf* (Edition 209), 2021. <https://www.dewitteraaf.be/artikel/from-the-volcano-to-the-sea/>

- Exit Express, "Feminismo Italiano en Amsterdam", *Exit Express*, 2021. <https://exit-express.com/feminismo-italiano-en-amsterdam/>
- Miralda, Àngels, "From the Volcano to the Sea. The Feminist Group Le Nemesiache in 1970s and 1980s Naples", *Artforum*, 2021. <https://www.artforum.com/events/from-the-volcano-to-the-sea-the-feminist-group-le-nemesiache-in-1970s-and-1980s-naples-248037/>
- Van Schaik, "Een feministisch gebruik van mythevertellingen – Giulia Damiani doet onderzoek naar collectief Le Nemesiache (1970)", *Metropolis M*, 2021. https://metropolism.com/nl/feature/42479_een_feministisch_gebruik_van_mythevertellingen_giulia_damiani_doet_onderzoek_naar_collectief_le_nemesiache_1970/

Lisa Robertson

- Brady, Andrea, "Refuse to be useful", *London Review of Books*, 2022. <https://www.lrb.co.uk/the-paper/v44/n15/andrea-brady/refuse-to-be-useful>
- Klee, Louis, "'Reading is Like Dreaming': An Interview with Lisa Robertson", *Sydney Review of Books*, 2022. <https://sydneyreviewofbooks.com/interview/lisa-robertson/>
- Michaelson, Tess, "Practices of Community in Lisa Robertson's *Anemones: A Simone Weil Project*", *Chicago Review*, 2022. <https://www.chicagoreview.org/practices-of-community-in-anemones-a-simone-weil-project/>
- Southall, Oliver, "Lisa Robertson's *Anemones*: A Review", *Effects Journal*, 2022
- Day Winkel, Romy, "Extra Reading The Epistolary", *Extra Extra Magazine*, 2024

Installation photos of the exhibition 'Performing Colonial Toxicity' (2023) by Samia Henni at Framer Framed in collaboration with If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam. Foto: © Maarten Nauw / Framer Framed.

Each bomb tells its own story. Talking to Samia Henni about her extensive research of seventeen nuclear bombs detonated by the French government in the Algerian Sahara, irrevocably effecting the environment and the lives of the people living and working there. It was subject of a show at Framer Framed and now also of a book that has been presented by Framer Framed and If I Can't Dance this weekend.

Between 1960 and 1966 the French government detonated seventeen nuclear bombs in the Algerian Sahara, irrevocably effecting the environment and the lives of the people living and working there – a secret mission that has swiftly been swept under the carpet. This is the final weekend that researcher and architectural historian Samia Henni presents her extensive research on French nuclear colonialism at Framer Framed in Amsterdam.

Based on extensive and collective research into the traumatic and unresolved nuclear history between France and Algeria, Samia Henni has compiled a public archive containing classified confidential materials on the French government's nuclear program conducted in the Algerian Sahara between 1960 and 1966. During this secret nuclear operation, seventeen bombs were detonated, leaving destructive and irreparable traces on the lives and health conditions of the Sahara's residents, veterans involved in the nuclear program, victims of these operations, and the overall natural environment of the region and beyond.

How to Perform What is Not There?

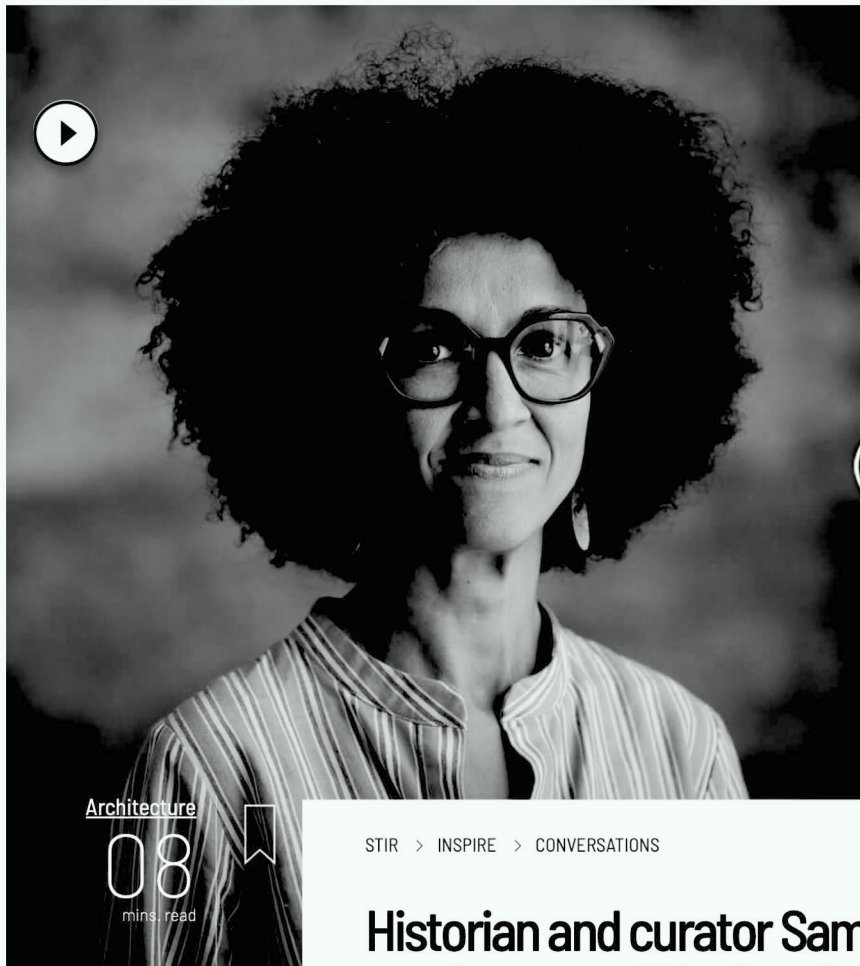
Upon engaging in discussions with Henni and meticulously studying materials published around the project I have come across different approaches towards 'performing' and 'performativity' within Performing Colonial Toxicity that I'd like to address. If I Can Dance is an art organization with an explicit mandate to broaden the conceptual boundaries of performativity and apply the act of performance across diverse contexts. Within *Performing Colonial Toxicity* the prevalence of performativity and theatrical terminology is evident. In the exhibition handout, the term is expanded on, describing the project as a 'public stage' and 'engaging the audience in the act of "performing" and encouraging the entire body of visitors to participate in the act of reading.' This is intended to involve the potential for a 'social performance' and serve as 'a reminder of the political force of performative speech acts'.

Installation photos of the exhibition 'Performing Colonial Toxicity' (2023) by Samia Henni at Framer Framed in collaboration with If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam. Foto: © Maarten Nauw / Framer Framed.

Installation photos of the exhibition 'Performing Colonial Toxicity' (2023) by Samia Henni at Framer Framed in collaboration with If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam. Foto: © Maarten Nauw / Framer Framed.

Architecture

08
mins. read

STIR > INSPIRE > CONVERSATIONS

Historian and curator Samia Henni on staging acts of 'Performing Colonial Toxicity'

An ongoing exhibition by Henni at Framer Framed, a gallery in Amsterdam, uses a multiplicity of evidence to expose the aftermath of nuclear testing in the Algerian Sahara.

Listen to this article...

Powered by **Trinity Audio**

00:00

07:46

"I think it's very important to be able to include all these voices, of the inhabitants of the Sahara," concludes Samia Henni, a researcher and architectural historian from Algiers in a conversation with STIR on her latest project. *Performing Colonial Toxicity*, Henni's exhibition at Framer Framed, an [art gallery](#) in [Amsterdam](#) examines the aftereffects of [France's](#) nuclear program—carried out in the Algerian Sahara from 1960 to 1966—on human and non-human life in the desert. As Henni hopes to show with her ongoing research, acts carried out by the French colonial regime in the Algerian region did not dissipate with the independence of the colonised lands, but continued to affect not just the people in the region but also other forms of life and inanimate objects.

The [exhibition](#) is supported by the publication of the [book](#) *Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture and Landscape in the Sahara*, written by Henni and co-published by the art organisation 'If I Can't Dance I Don't Want To Be Part Of Your Revolution', Framer Framed and edition fink, Zürich; and an online database, the *Testimony Translation Project*; which digitises and translates over 700 pages of written and oral testimonies by French and Algerian victims of the nuclear detonation programme. The exhibition in itself brings together not just written evidence, but also spoken and felt testimonies in its plea for redress and reparation. The idea is not only to make visible the violence and toxicity of the colonisers, but to demand action, and to remember what happened.

As she mentions in the interview, the exhibition is a way of bringing certain knowledge to the surface and showing that doing this is possible. Juxtaposing voices, images, text, film, maps, and infrastructure to call out, as a refusal to forget, statements by eight scholars, scientists, [artists](#) and activists including Larbi Benchiha, Patrice Bouveret, Roland Desbordes, Bruno Hadjih, Penelope Harvey, Gabrielle Hecht, Jill Jarvis and Roxanne Panchasi add to the discourse. Films by Larbi Benchiha and Elizabeth Leuvre act as effective documents for the visitors, as an added layer to the written testimonies. Thus, the showcase, bringing together a multiplicity of stories and materials becomes a manifesto of architectural scale, asking its visitors to look again and consider the often invisible aspects of the toxicity of colonial acts.

Radioactive remnants

Performing Colonial Toxicity

Voorbij de leegte van de woestijn
Wolfram Vandenberg en Frederik Thys

PRAKTISCHE INFO

Samia Henni, *Performing Colonial Toxicity*, tot 14 januari 2024, Framed Framed, Amsterdam, in samenwerking met If I Can't Dance I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, framedframed.nl

'When the bomb blew up, we were here, we had not left, we saw the smoke pass above us, it was going this way, so we were here and after they spent two days here, it's only after that that they left, they left and came back and helicopter back their how to say, their engines blowing smoke or whatever they were doing, it was like, like I don't know, like some kind of product, or something else, there we go, and when they were done they left again.'

(Inwoner uit Mertoutek, Algerije, die fotograaf Bruno Hadjih rondleidt op een kerkhof en er vertelt over de graven)

Zaterdag 13 februari, 1960. In het kader van een geheim militair kernonderzoek, brengt het Franse leger een eerste atoombom tot ontploffing in het district Reggane in de Algerijnse Sahara, zo'n duizend kilometer ten zuiden van de hoofdstad Algiers. Vijf jaar eerder nog br...

Installatiezicht *Performing Colonial Toxicity* door Samia Henni, 2023–2024, Framed Framed in samenwerking met If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam, foto © Maarten Nauw / Framed Framed

Expo

VOORBIJ DE LEEGTE VAN DE WOESTIJN

Samia Henni, *Performing Colonial Toxicity*, tot 14 januari 2024, Framed Framed, Amsterdam, in samenwerking met If I Can't Dance I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, framedframed.nl

Wolfram Vandenberg en Frederik Thys

Installatiezicht *Performing Colonial Toxicity* door Samia Henni, 2023–2024, Framed Framed in samenwerking met If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam, foto © Maarten Nauw / Framed Framed

'When the bomb blew up, we were here, we had not left, we saw the smoke pass above us, it was going this way, so we were here and after they spent two days here, it's only after that that they left, they left and came back and helicopter back their how to say, their engines blowing smoke or whatever they were doing, it was like, like I don't know, like some kind of product, or something else, there we go, and when they were done they left again.'

Zaterdag 13 februari, 1960. In het kader van een geheim militair kernonderzoek, brengt het Franse leger een eerste atoombom tot ontploffing in het district Reggane in de Algerijnse Sahara, zo'n duizend kilometer ten zuiden van de hoofdstad Algiers. Vijf jaar eerder nog brak de Algerijnse onafhankelijkheidsoorlog uit. Na deze eerste succesvolle kernexplosie, waarmee De Gaulles Frankrijk tot het exclusieve, op dat moment drie landen tellende nucleaire wapenclubje waarmee De Gaulles Frankrijk laat aansluiten bij het exclusieve, op dat moment drie landen tellende nucleaire wapenclubje, volgen maar liefst zestien detonaties in de Algerijnse Sahara. In totaal vinden er vier atmosferische en dertien ondergrondse atoomproeven plaats, waarvan de laatste in februari 1968, zo'n vier jaar na de uitroeping van de Algerijnse onafhankelijkheid. Gevolg: de vergiftiging van honderdduizenden vierkante kilometer aan natuurlijke en bewoonde oppervlakte en de verspreiding van radioactieve neerslag tot ver buiten de Algerijnse grenzen, van Centraal- en West-Afrika tot en met het zuiden van Europa.

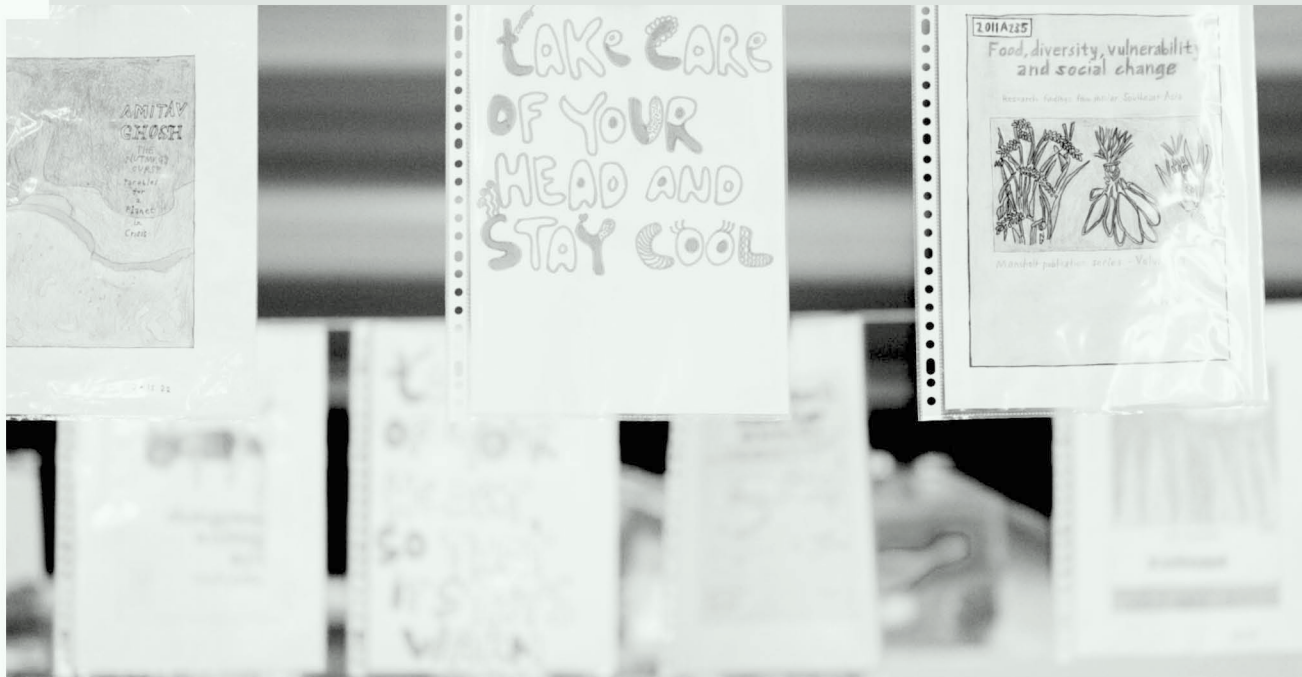
In haar expo *Performing Colonial Toxicity* bij Framed Framed, de Amsterdamse kunstruimte die tentoonstellingen op het snijvlak van kunst, visuele cultuur en politiek organiseert, construeert architectuurhistorica Samia Henni een alternatief archief voor deze te weinig gekende nucleaire bladzijde uit de koloniale geschiedenis van Algerije. Een alternatief archief, want officiële documenten over het koloniale nucleaire programma in Algerije bestaan, maar de Franse overheid houdt ze vooralsnog achter slot en grendel. Met haar poging tot openbare historiografie wil

Henni deze nucleaire dimensie van het Franse kolonialisme niet alleen een plaats geven in het collectieve historische bewustzijn, ze wil er ook de toxische navenen van het kolonialisme mee aan de kaak stellen.

De tentoonstelling bestaat uit dertien installaties of stations, zoals Samia Henni ze noemt: ruimtelijke audiovisuele assemblages waarin ze getuigenissen, gelekte staatsdocumenten, landkaarten, beelden en interviews met experts samenbrengt. Elk van deze stations doet een nieuw aspect van deze nucleaire geschiedenis uit de doeken en het volledige, verruimdte archief getuigt van de zowel spreekwoordelijke als letterlijke koloniale toxiciteit die de Algerijnse woestijn en haar bewoners blijft vergiften. De installaties staan over de hele zaal verspreid en zijn zowel aan de voor- als aan de achterkant te lezen en te bekijken. Ze dwingen de bezoeker zich als het ware doorheen het archief te manoeuvreren. De stations zelf bestaan uit talloze A4-bladen die, met ringetjes aan elkaar vastgehangen, omvangrijke panelen vormen waarop de verschillende getuigenissen en beelden zijn afgedrukt. Wie alles wil zien moet eerst dichtbij gaan staan, dan weer op een afstand gaan kijken, het hoofd draaien en keren als waren de geschiedkundige stations archeologische sites die je moet doorploeteren. Zo nodigt het archief de toeschouwer uit om zich ook lichamenlijk tot deze gerepresenteerde koloniale geschiedenissen te verhouden.

Het performatieve aspect van *Performing Colonial Toxicity* ligt niet enkel in deze 'archeologische' blootlegging. In haar onderzoek botst de activistische historica immers op diepe informatiekloven. Onvermijdelijk, als je weet dat de Franse overheid tot op de dag van vandaag de officiële archieven voor het publiek oog gesloten houdt. Hoewel Henni op spitsvondige wijze getuigenissen en gelekte documenten aanboort, maakt zij ook handig gebruik van speculatie in haar poging om deze kloven te overbruggen. In die historische speculatie ziet Henni namelijk een fundamenteel kritisch instrument, waarin ook een activistische, performatieve taalkundigheid vervat zit. Wie speculeert, opent immers niet alleen een ruimte van verbeelding; wie speculeert, weigert te vergeten, weigert weg te kijken en te zwijgen, ondanks de instanties die er alles aan doen om die geschiedenissen in de doofpot te stoppen. Speculatie als

PERFORMING COLONIAL TOXICITY

Launch event of 'Stories or Wounds and Wonder' by Nuraini Juliastuti. Commissioned by If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam, and presented with Framer Framed, Amsterdam, 17 February 2024. Photo: Lina van den Idsert

Stories of Wounds and Wonders: how to warm our hearts and keep our heads cool

Stories of Wounds and Wonder is a colorful Xeroxed publication comprising texts and a series of children's stories by art researcher and pedagogue Nuraini Juliastuti. Recently the book, which was commissioned by If I Can't Dance, was launched at Framer Framed during a day of workshops, music arrangements, a radio show and collective conversations

My typical Dutch wintery Saturday was warmed by the imagination sparked by an empowering experience. The second floor of the exhibition space of Framer Framed was taken over by a tight-knit community of artists, researchers, art students, and children who joined to launch artist and researcher Nuraini Juliastuti's new publication *The Stories of Wounds and Wonders* (2024).

The publication marks the end of a two-year artistic research project commissioned by *If I Can't Dance, I Don't Want to be part of Your Revolution* as part of Edition IX of the biennial programme, titled *Bodies and Technologies* (2022–23). Stemming from the research Juliastuti conducted on radical pedagogy and community building for her postdoctoral fellowship at the Amsterdam School for Cultural Analysis, the resulting book is a colorful Xeroxed publication comprising texts and notes on radical pedagogy and a series of children's stories about several animal characters and their adventures. The underlining narrative of the stories is a woman-led world of struggles for freedom, collective kinship, and practices of care.

on Palestinian collective radio, Radio Alhara, and the launch was also accompanied by a small exhibition titled the *Display Companion*, exposing Juliastuti's research in a mesmerizing Wunderkammer-styled installation of video, textiles, photos, and publications.

Launch event of 'Stories or Wounds and Wonder' by Nuraini Juliastuti. Commissioned by If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution, Amsterdam, and presented with Framer Framed, Amsterdam, 17 February 2024. Photo: Lina van den Idsert

Together with Khalili and Juliastuti, I have been part of a five-year research project at the University of Amsterdam on art and institutionalism, titled IMAGINART*, analyzing different forms of art infrastructures and their embeddedness with post-socialist, neoliberal, and postcolonial states, such as those of Indonesia and Palestine. We have framed colonization from different points of view, and t

[Buy the latest issue](#)[Subscribe](#)

Practices of Community in Lisa Robertson's *Anemones: A Simone Weil Project*

By Tess Michaelson

October 3, 2022

What exactly Lisa Robertson's new *Anemones: A Simone Weil Project* is and where it exists are questions the work resists. The slim, almost zine-like collection loosely assembles an eclectic variety of texts, including letters, augmented translation, extended annotation, essays, and primary documents all excerpted from *wide rime*, Robertson's ongoing investigation into medieval troubadour poetics as both praxis and form. In other words, *Anemones* is a document of community, where authorship is not located in Robertson alone but exists most palpably in movements and spaces of exchange.

Letters between Robertson and artist and researcher Benny Nemer bookend the collection. It's here where we learn about Robertson's enlistment of Nemer to perform a series of "floral actions." In these performances, Nemer crafts delicate and architectural anemone

bouquets and delivers them, along with a letter from Robertson, to the seven writers to whom the book is dedicated. Robertson and

"nurture and fulfill the complexity of an immanent ability, we sometimes need to withdraw from perceivable action and discourse" (17). Robertson makes an important distinction with the qualifying "perceivable"—one remembers Nemer's private deliveries. It is not action itself that Weil and Robertson take issue with as detrimental to personal, creative, or intellectual development: the girl is not idle. It is rather action produced for the consumption of others that threatens the work.

When Robertson talks about withdrawal, both in her own terms and in Weil's, she's talking about a return to practice, where one moves away from talking about their work, showing or performing it to the privacy and indeterminacy of being and becoming with it. Performance remains a valuable tool of political resistance, though it is perhaps more easily disposed toward a capitalist agenda than practice. However, Nemer's floral actions, in their privacy and unfinishedness, are a good example of the way performance can resist the demand for public consumption and legibility.

In *Anemones*, Robertson reminds us that one must, at times, turn inward. One must withdraw not from one's community but from one's audience, and resist the capitalist compulsion to produce rather than practice.

Notes:

[1] Pierre Hadot, *Philosophy as a Way of Life*, trans. Michael Chase (Oxford: Blackwell Publishing, 1995), 279. Quoted in Robertson, *Anemones*, 40.

[2] This remark by Weil is taken from Simone Pétrement, *Simone Weil: A Life*, trans. Raymond Rosenthal (New York: Penguin Books, 1976), 31–33. Quoted in Robertson, *Anemones*, 31.

Sands Murray-Wassink, Socio-Economic Sands (Love Company),
tentoonstellingsoverzicht, fotograaf: Pierre Antoine

Hoe Sands Murray-Wassink zichzelf de toekomst in schilderde

Radna Rumping

24.03.2023

feature

Zwierig en schijnbaar ongecompliceerd vallen de glanzende, beschilderde stoffen van Sands Murray-Wassink over elkaar heen. Een constellatie van paardentekeningen golft door de ruimte. De schilder, lichaamskunstenaar, schrijver en parfumverzamelaar laat in het Franse Le Confort Moderne in Poitiers meer dan twintig jaar aan werk zien. Radna Rumping ging naar de opening en spreekt Sands over dit feestelijke en ook wel historische moment: 'Ik voel me vredig, er is een gevoel van "eindelijk".'

'*It's me*', zegt een paarse verftekening van Sands Murray-Wassink. Het is een van de meer dan duizend tekeningen waarin hij een vlug geschilderd paard combineert met een pakkende tekst. Ik ben het. Om dat 'ik', en alles waar deze kunstenaar voor staat en mee in relatie is, nu zo groots te kunnen zien in Le Confort Moderne, brengt energie en ontroering tweeweg. Het is een verademing.

De honderden tekeningen, schilderijen en andere werken die Sands sinds eind jaren 90 heeft gemaakt worden nu voor het eerst samen gepresenteerd. In een gesprek met Amal Alhaag dat is gedrukt in een kleurrijk zine als onderdeel van de tentoonstelling legt Sands uit 'midlife' een passendere aanduiding van deze presentatie te vinden dan 'mid-career': '*It is a midlife retrospective because I haven't really had a career in public*'. Het werk van Sands is in de afgelopen decennia niet ongezien gebleven, maar het bleef voornamelijk bij kleine presentaties voor een intiem publiek. Gestaa

gemaakt vormde Zelf ontmoette ik Sands in 2015. Door mijn betrokkenheid bij Gift Science Archive [2], een experimenteel archief van zijn studiopraktijk geïnitieerd door If I Can't Dance, heb ik zowel Sands als zijn oeuvre de afgelopen jaren van dichtbij leren kennen. Net zoals Sands geen onderscheid wil maken tussen leven en kunst, wil ik in onze relatie geen onderscheid maken tussen samenwerking en vriendschap.

Het werk van Sands is in de afgelopen decennia niet ongezien gebleven, maar het bleef voornamelijk bij kleine presentaties voor een intiem publiek

Schilder, *body artist*, schrijver en parfumverzamelaar Sands Murray-Wassink (b. 1974) groeide op in Topeka, Kansas en verhuisde in 1994 naar Nederland voor een uitwisselingsprogramma aan de Gerrit Rietveld Academie. Eerder studeerde hij aan Pratt Institute in New York, waar Carolee Schneemann zijn docent was; een kunstenaar met wie hij tot het einde van haar leven in contact zou blijven. Na een residentie aan De Ateliers bleef hij in Amsterdam wonen, samen met zijn partner Robin Wassink-Murray en hun katten Betsie (toen) en Duman (nu). Sands werkt vanuit een kleine studio aan huis, waar zich in de loop der jaren een uitbundig en overvloedig oeuvre heeft ontwikkeld die vele materialen, objecten en informatie omvat: een parfumverzameling genaamd *Monument to Depression*, correspondentie met andere kunstenaars en geestverwanten, beschilderd textiel, gefotografeerde zelfportretten, overblijfselen van performances, losse notities, lastig te categoriseren parafernalia en heel veel tekeningen en schilderijen, opgestapeld, opgerold of verzameld in plastic tassen. Veel

PRODUCTIONS / COMMISSIONS

Black Speaks Back	30
Constantina Zavitsanos	34

PRODUCTIONS / PERFORMANCE IN RESIDENCE

Susanne Altmann	38
Samia Henni	42
Nuraini Juliastuti	46
Grant Watson	50

FIELD OF INQUIRY

Radio Emma broadcasts	55
-----------------------	----

TALENTONTWIKKELING & EDUCATIE

Open Rehearsal — Cycle 2	58
Workshop Dutch Art Institute (DAI)	65
Workshop School voor Nieuwe Dansontwikkeling (SNDO)	66

ON TOUR

Lisa Robertson (Vancouver)	67
Sara Giannini (Lecce)	69

PUBLICATIES

'When Technology Was Female: Histories of Construction and Deconstruction, 1917-1989'	72
'Colonial Toxicity: Rehearsing French Radioactive Architecture and Landscape in the Sahara'	74
'Stories of Wounds and Wonder'	76

BLACK SPEAKS BACK

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-23)

PRODUCTIONS /
COMMISSION

Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies is a community-based film project conceived and realised by the grassroots media collective Black Speaks Back (BSB). With the project, BSB explores different kinds of non-sexual intimacies — with self or across generations, for instance — within African and African diasporic communities around the Netherlands, taking the Amsterdam Bijlmer area as a symbolic centre of Black life. Centring dialogue with one another, the collective has developed a creative methodology called the Kitchen Table Talk. Its intersectional and decolonial approach broadens notions of what intimacy is and makes significant claims for the importance of intimacy within research and production practices, moving away from the dehumanising and oppressive structures of the status quo. Legacies of colonialism impact both the public and private life of Black people, and most often it is the public life that becomes hyper-visibility. Movements like BLM alongside local activist initiatives (e.g. Nederland Wordt Beter or The Black Archives) have brought much-needed attention to topics of police brutality, as well as racism in education, the labour market, housing and health care. This work is crucial. With *Zwarte Ibis*, though, BSB offers something back to their local communities that reflects not (or not only) a hyper-visibility public life but, also, the vulnerability, resilience, humour, joy, grief and anger flowing through private conversations, speaking to struggles in the public domain but also going beyond them. These are precisely the perspectives that BSB feels are being missed in many frame-works for diversity and inclusion.

The release of *ZWARTE IBIS* film is marked by a programme of screenings, as well as a multimedia installation and artist talk that connects the movie theatre and the gallery. With this constellation of activities, the collective aims to involve as many community members as possible in their ongoing conversation. For more on BSB's Kitchen Table Talk methodology, visit the If I Can't Dance online studio.

ZWARTE IBIS was commissioned by If I Can't Dance as part of Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-23). The commission was led by programme curator Megan Hoetger who also served as the film's production supervisor.

IMAGES (P. 30+31):

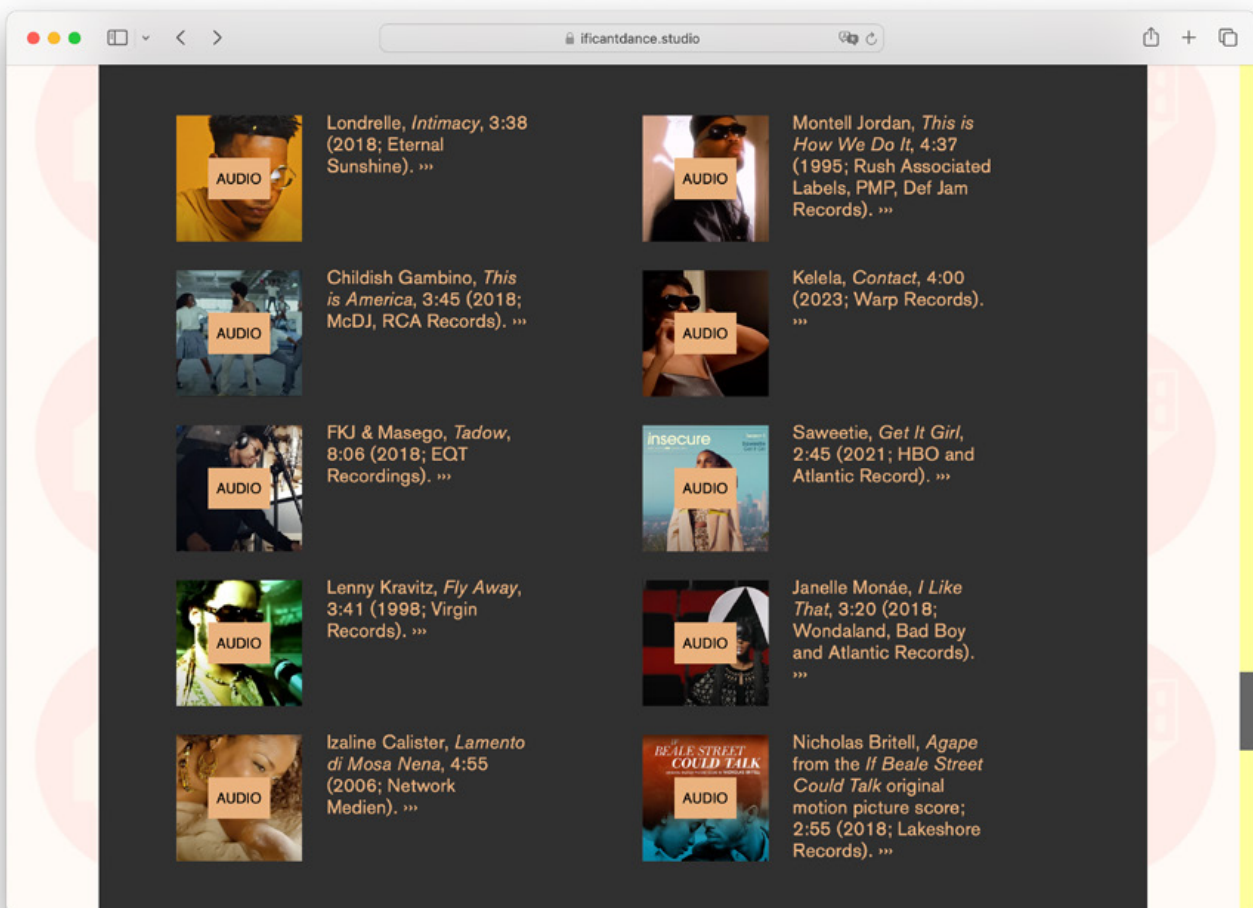
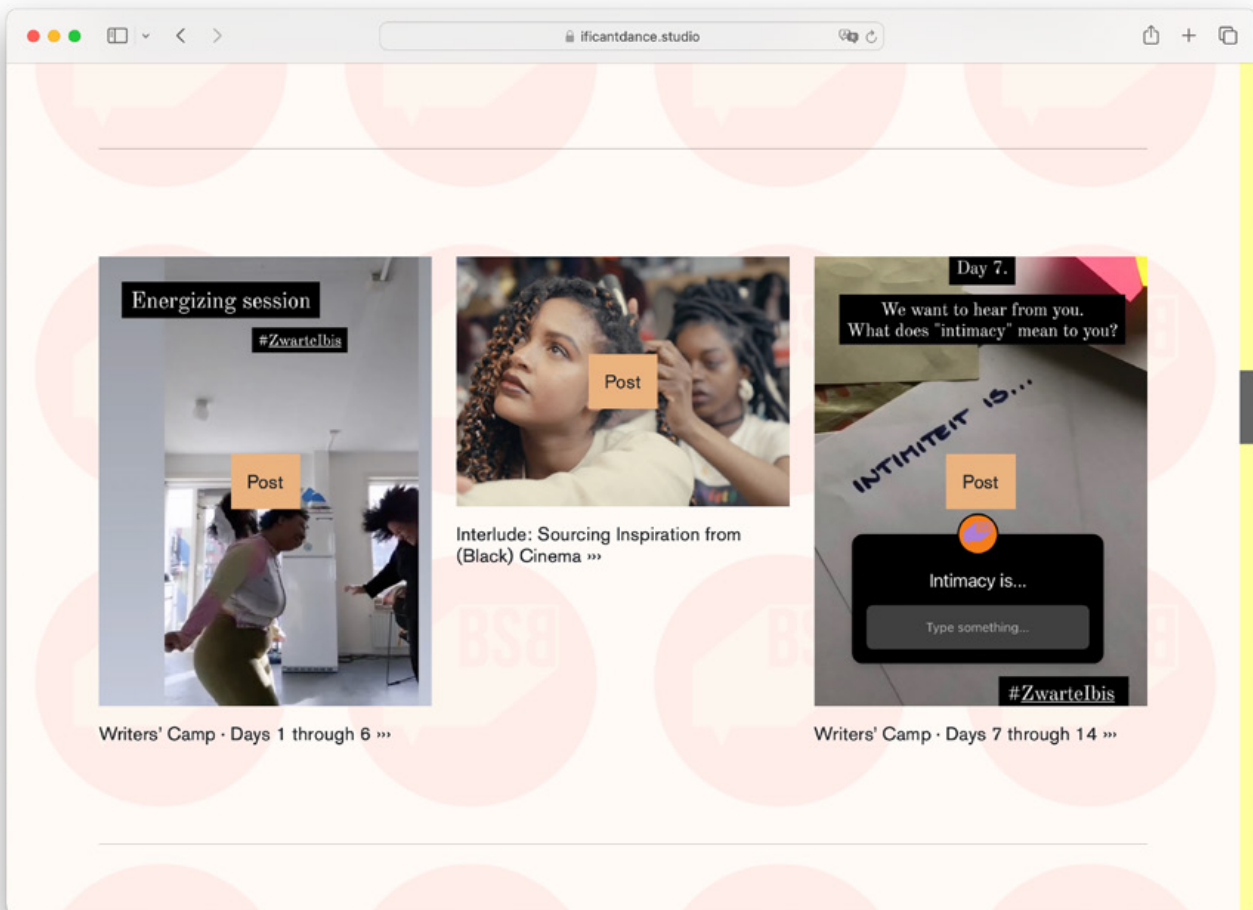
Black Speaks Back, *Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies* (2024), film premiere. Photos: Les Adu.

IMAGES (P. 32):

Black Speaks Back, *ificantdance.studio* (website), screenshots (2023).

CONSTANTINA ZAVITSANOS

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-23)

PRODUCTIONS /
COMMISSION

Culminating Constantina Zavitsanos' two year research into entropy, poly-vocality, and indeterminacy, *Entropy* is a three-performance programme catalysed by the artist and conjured with Angelo Custódio and Pedro Matias, S*an D. Henry-Smith and Geo Wyex. Each of the three performances responds to the same score initiated by Zavitsanos and developed together with the artists through a twist on the popular deductive reasoning game twenty questions. With Zavitsanos in the role of the guesser, the artists have been asked to think of 'absolutely nothing' before answering a set of twenty yes/no questions on the performance they were going to stage. Though based on absolutely nothing, the improvisational nature of their answers has determined the score for each performance, unsettling rigid understandings of production and reproduction, autonomy and dependency, and interpretation and creation.

Following this experimental process of co-creation, the resulting performances do not belong to anyone. They exist in a space of collaboration and not-knowing, unfolding through chance, improvisation, shared in/capacities and desire. Continuing Zavitsanos' research into what constitutes matter and different thresholds of perception, the performances are inhabited by sound, infrasound and infrared light. As per the artists' answers, all have air and water, some have fire and only one has earth. Repeated twice on the same day, the performances interpret the score at different tempos, speed and signatures. With time flowing in multiple directions, the performances are accessible through different layers of descriptions, interpretations and captions.

Entropy was commissioned by If I Can't Dance as part of Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-2023). The commission was led by programme curator Sara Giannini.

IMAGES (P. 34+35):

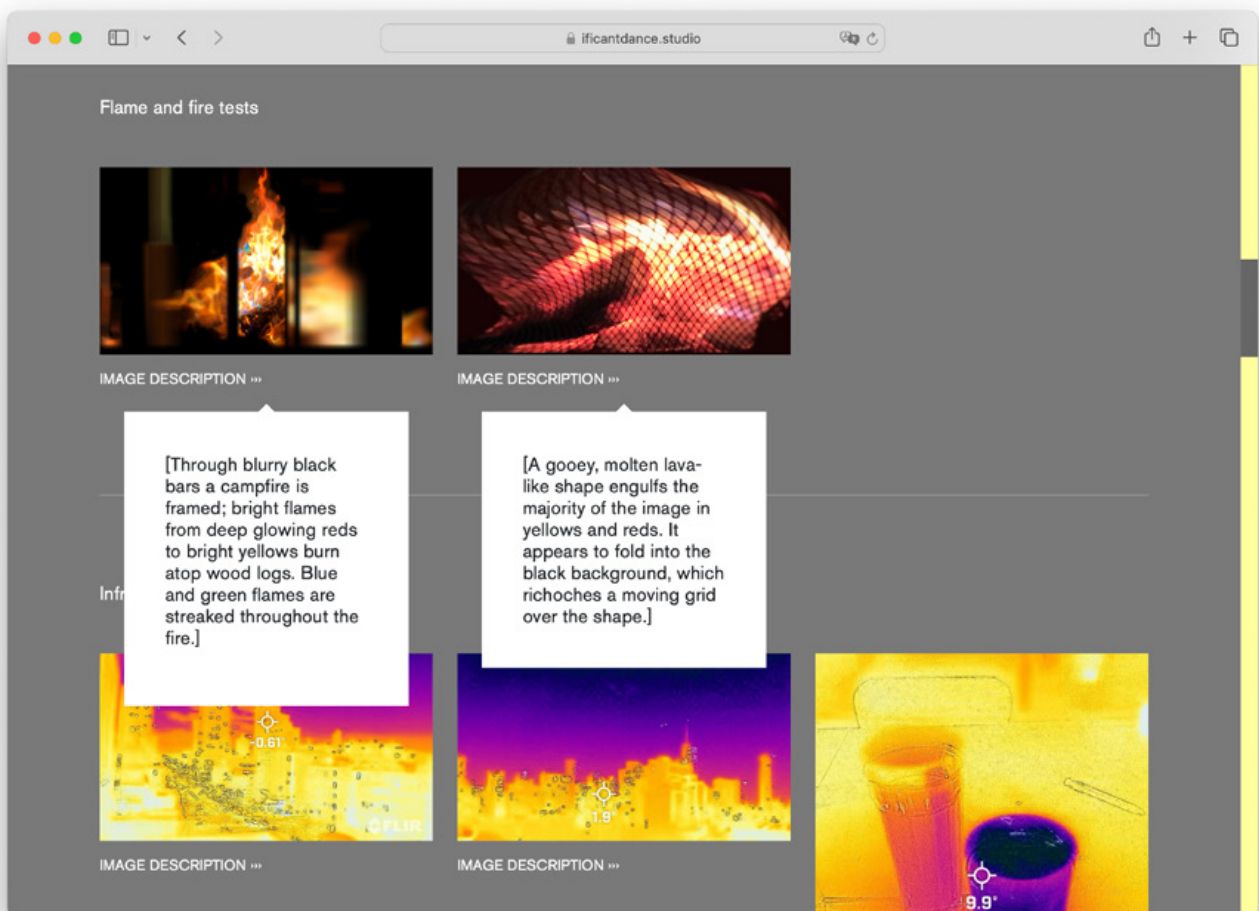
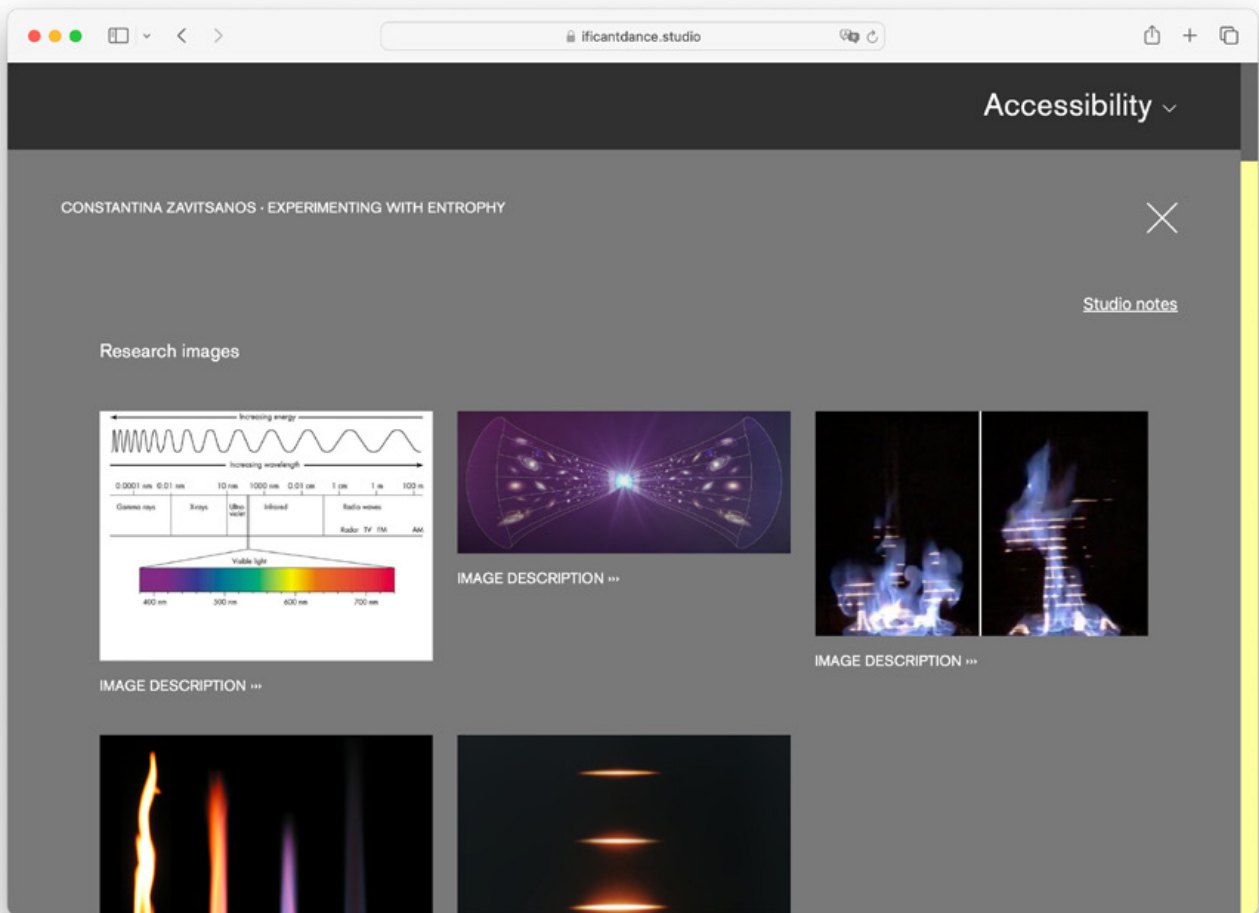
Constantina Zavitsanos, *Entropy* (2023), performance. Photos: Prins de Vos.

IMAGES (P. 36):

Constantina Zavitsanos, *ificantdance.studio* (website), screenshots (2023).

SUSANNE ALTMANN

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-23)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

In the post-revolutionary climate of the soon-to-be Soviet Union (c.1917), communism flashed up as a new societal model that led to not yet seen approaches in artistic production. The classical model of autonomous work shifted to a collective and all-encompassing venture, one that spanned installation, participatory performance, intermediality and the applied arts (from textile-making to product design). At this historical turn, technology and industrialisation had not yet been ideologically subsumed within rigidified party lines and were enthusiastically welcomed, not least of all by women artists who took on an active role in the building of that new society. Even as a rather positive climate towards gender equality remained throughout the socialist East, ideological indoctrinations and the hardships of World War II, followed by the Cold War, led to the abandonment — or, at least, stifling — of many utopian ideas in the countries under Soviet influence. Starting from the brief period of the Soviet avant-garde after the First World War, Susanne Altmann's research project *When Technology Was Female* traces the work of women artists up through the 1980s when new generations across East Germany and the Eastern Bloc began to reassess the role of women and the aesthetic "performance" of femininity, shifting attention to their own artistic self-determination. Their works and ways of working were informed by the principles of media experimentation from the Soviet avant-garde, but now critically devoid of promises of the communist machine age.

Drawing out the lines of continuity and rupture that connect these different periods and places, *When Technology Was Female* is a sweeping survey of women's artistic production, including analysis of works by Alexandra Exter, Liubov Popova, Varvara Stepanova, Sibylle Bergemann, Kira Muratova, Věra Chytilová, Tina Bara, Evelyn Richter, the Erfurt Women Artists' Group and more. The publication is also an experiment in parallel storytelling, placing the researcher's art historical analysis alongside a running synopsis of the changing political contexts, as well as her own personal memories as a woman who grew up in East Germany.

When Technology Was Female was commissioned by If I Can't Dance as part of Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-23). The commission was led by programme curator Megan Hoetger who also served as managing editor for the publication.

IMAGES (P. 38+39):

Susanne Altmann, *When Technology Was Female* (2024), book launch. Photos: Temra Pavlovic.

IMAGES (P. 40):

Susanne Altmann, *ifcantdance.studio* (website), screenshots (2023).

ifcantdance.studio

SUSANNE ALTMANN · THREE SEMINARS FROM 'WHEN TECHNOLOGY WAS FEMALE'

Studio notes

Seminar One · Feminist Art History and/in the Erstwhile Eastern Bloc

Seminar Two · Collective ideologies, communal practices, and women's art in East Germany

Seminar Three · Utopian Visions and/of Production Technologies in the Early Soviet Period

ifcantdance.studio

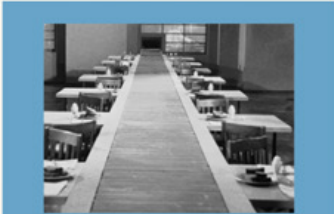

Stills from *World in Our Hand* [Zhizn v rukakh], directed by Dawid Maryan (1929).

[You can view an excerpt by clicking on this box.](#)

SAMIA HENNI

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-23)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

Between 1960 and 1966, the French colonial regime detonated four atmospheric atomic bombs, thirteen underground nuclear bombs and conducted other nuclear experimentations in the Algerian Sahara, whose natural resources were being extracted. The resulting toxification of the Sahara spread radioactive fallout across Algeria, North, Central and West Africa, and the Mediterranean (including southern Europe), causing irreversible and still ongoing contaminations of living bodies, cells and particles, as well as in the natural and built environments. Because the archives of the French nuclear programme remain closed nearly fifty years later, historical details and continuing impacts remain largely unknown.

For the Edition IX finale, architectural historian and anticolonial thinker Samia Henni presents the exhibition *Performing Colonial Toxicity* together with the publication *Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture and Landscape in the Sahara*. Experimenting with different forms of spatialising and circulating suppressed information, together they form a call to action to open the archives: a crucial first step for exposing the pasts, presents and futures of colonial toxicity. On the one hand, *Performing Colonial Toxicity* presents available, offered, contraband and leaked materials from the archives in an immersive multimedia installation. Organised into a series of stations meant to be traversed and engaged by bodies, the installation traces and names the spatial, atmospheric, and geological impacts of France's atomic bombs in the Sahara, as well as its colonial classification vocabularies, and the (after) lives of its radioactive debris and nuclear wastes. On the other hand, *Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture and Landscape in the Sahara* offers the archive materials as a visual repository conceived in the spirit of Aby Warburg's *Bilderatlas*. Bringing together over six hundred pages of materials, the repository rehearses the archival absences and presences that mark the history of France's nuclear bomb programme. As a prologue to the exhibition and publication Henni has also developed the *Testimony Translation Project*, an open access database in the If I Can't Dance Studio, which begins the long process of digitalising and translating over seven hundred pages of written and oral testimonies from French and Algerian victims of the nuclear blasts.

The project *Performing Colonial Toxicity* was commissioned by If I Can't Dance and curated by Megan Hoetger, part of our Edition IX (2022-23) – *Bodies and Technologies*. *Performing Colonial Toxicity* is a co-production with Framer Framed and has been developed in collaboration with the Observatoire des armements. The exhibition was supported by Swiss Arts Council Pro Helvetia.

IMAGES (P. 42+43):

Samia Henni, *Performing Colonial Toxicity* (2023), exhibition.
Photos: Maarten Nauw.

IMAGES (P. 44):

Samia Henni, *ifcantdance.studio* (website), screenshots (2023).

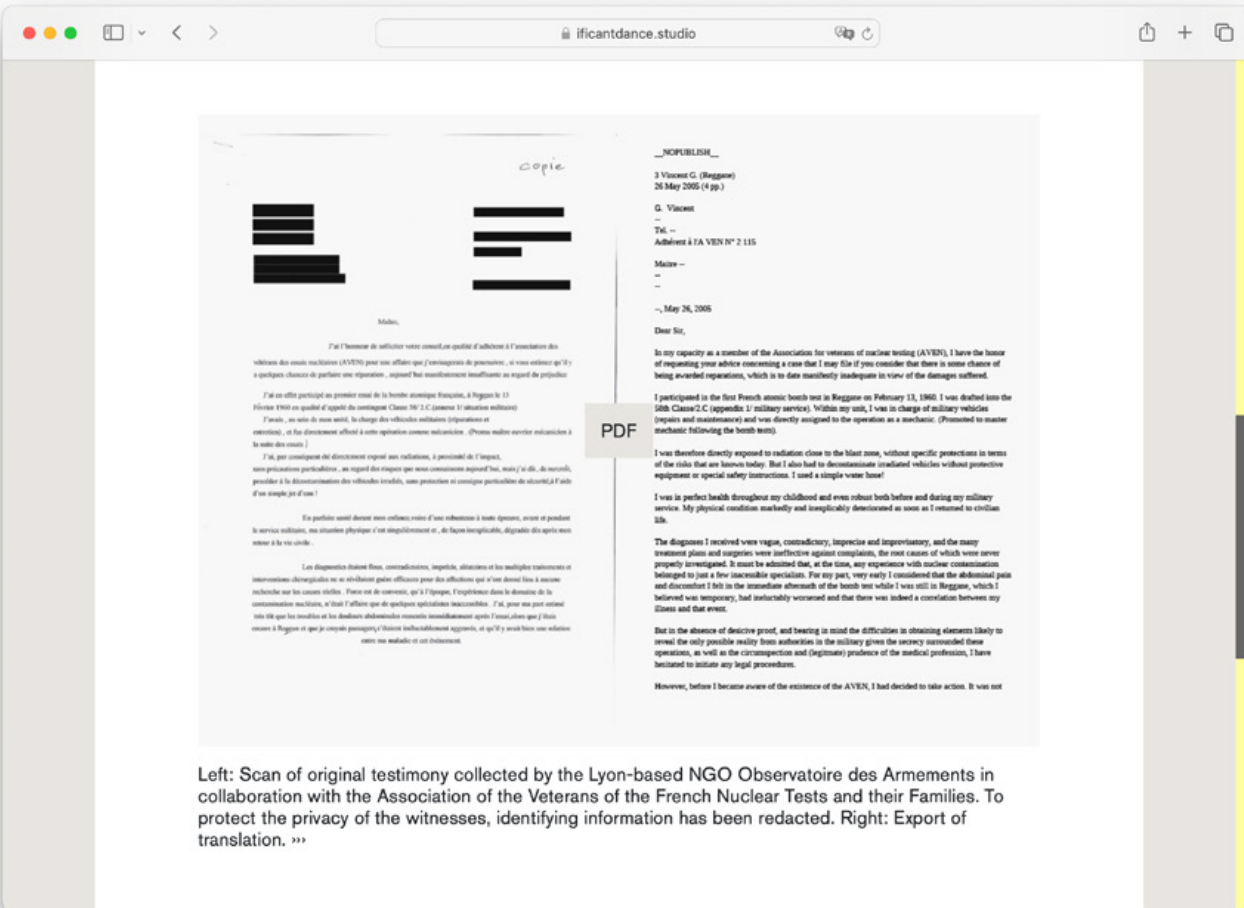
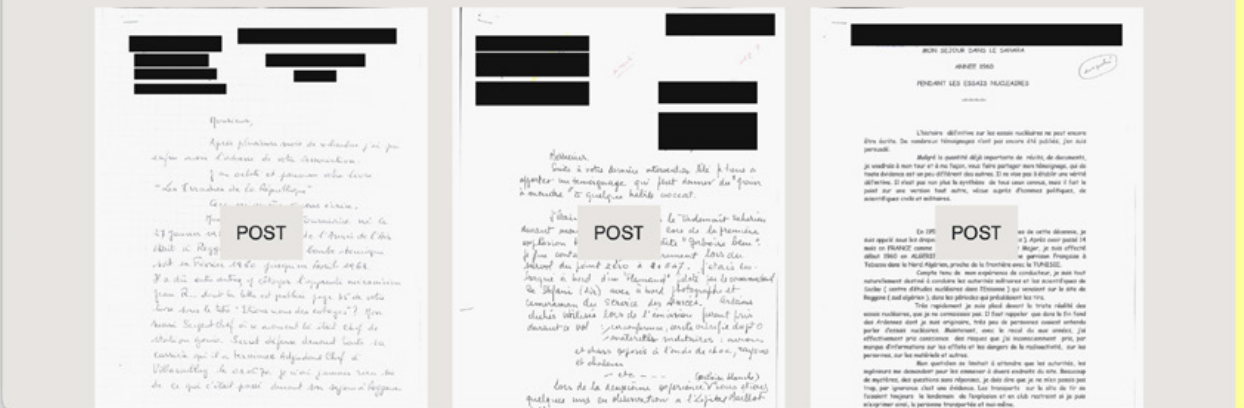

Testimony of Gérard D, collected by Observatoire des armements »

Testimony of Vincent G, collected by Observatoire des armements »

Testimony of Colonel C, collected by Observatoire des armements »

Left: Scan of original testimony collected by the Lyon-based NGO Observatoire des Armements in collaboration with the Association of the Veterans of the French Nuclear Tests and their Families. To protect the privacy of the witnesses, identifying information has been redacted. Right: Export of translation.

NURAINI JULIASTUTI

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-23)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

An experimental children's book, *Stories of Wounds and Wonder* is the result of a two-year inquiry around storytelling as a form of archival technology within the world-making practices of what Nuraini Juliastuti calls the 'commons museum', a speculative concept to imagine counter-authoritarian, decolonial institutions based on radical pedagogy, vernacular archiving and community-based techniques of life.

Opening up the 'commons museum' to non-human perspectives, *Stories of Wounds and Wonder* follows the paths of different animals living across the Indonesian archipelago. Set against the backdrop of postcolonial erasure, developmentalism, and capitalist expansion, its six episodes dwell on the animals' struggles and their poetic practices of survival. Guided by the adventurous She/Rat Puteri, children and adults alike will learn about cross-species solidarity, rebellious movements, disappearing Indigenous cosmologies, and about the women who wove around the mountains in eco-political resistance. Imagined as a script for intergenerational transmission, the book thoughtfully mixes songs, dialogues, and epic poetry with hand-made drawings, contextualising essays and accompanying notations.

To celebrate the release of the book, in January and February 2024 the script is activated through a series of gatherings and presentations at Framer Framed, Amsterdam, including a children's workshop on cross-species friendships, a display of artefacts and props, and a day of readings and conversations around the book's main topics and methodologies. Check our website for more information and updates on the launch events.

Stories of Wounds and Wonder was commissioned by If I Can't Dance as part of Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-2023). The commission was led by programme curator Sara Giannini who also served as managing editor for the publication.

IMAGES (P. 46+47):

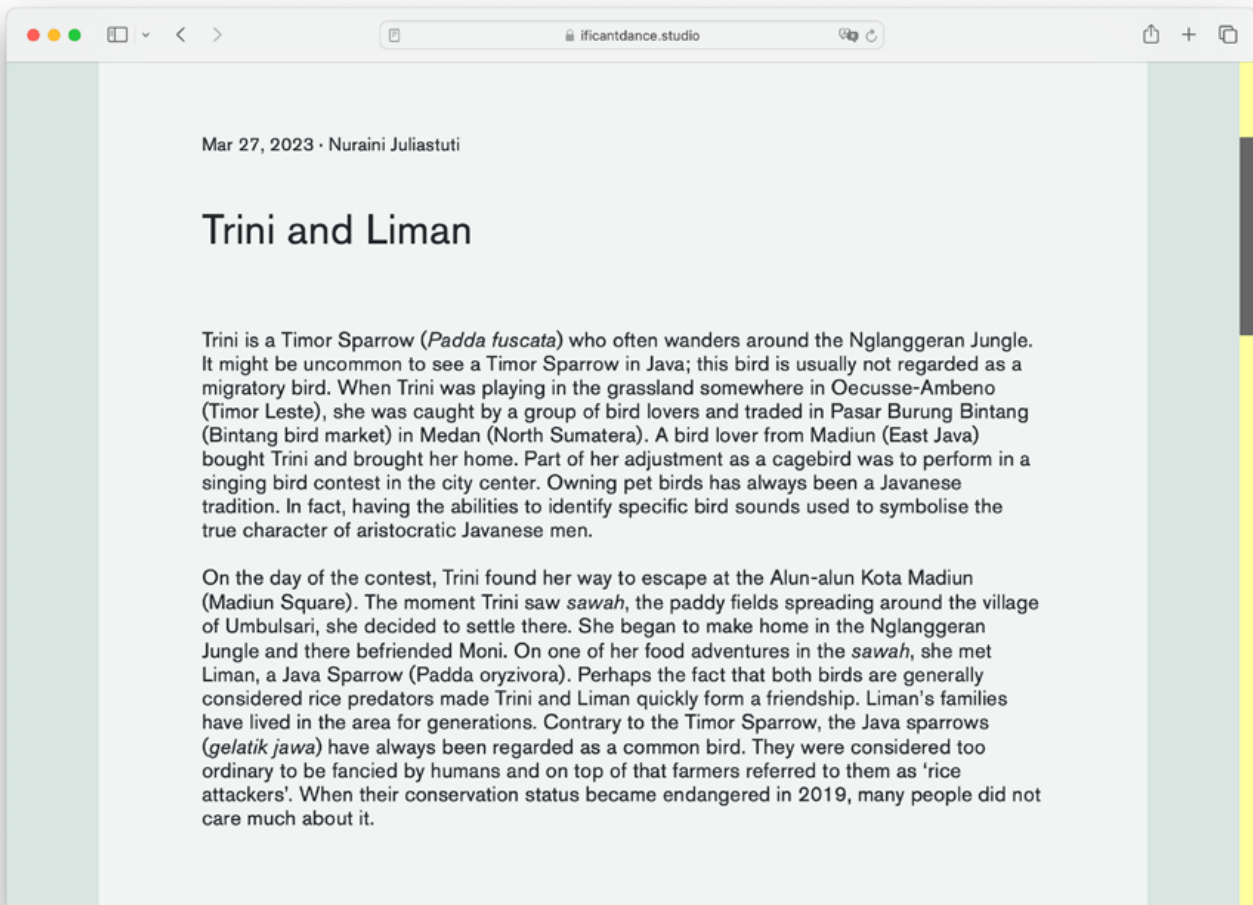
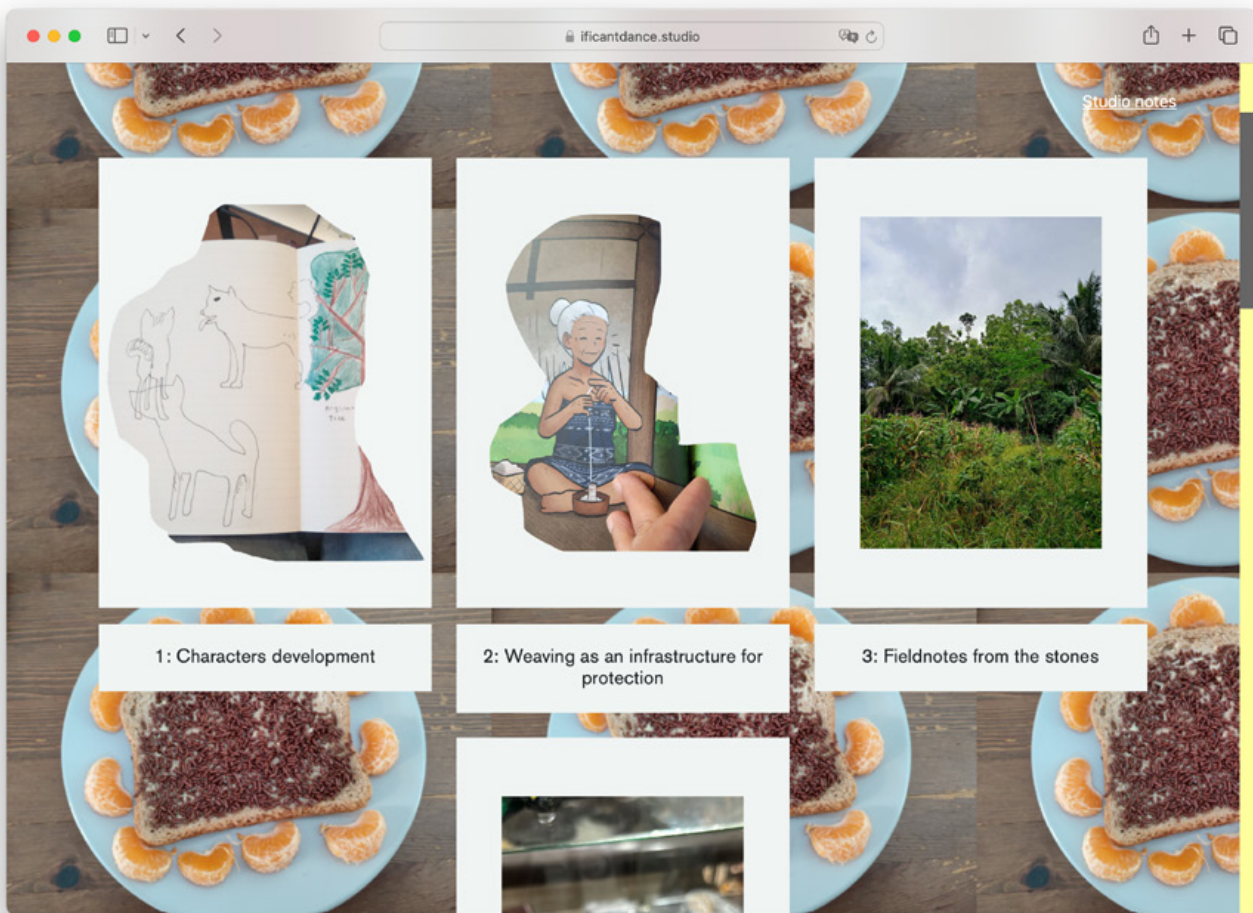
Nuraini Juliastuti, *Stories of Wounds and Wonder* (2024), book launch.
Photos: Lina van den Idsert.

IMAGES (P. 48):

Nuraini Juliastuti, *ificantdance.studio* (website), screenshots (2023).

GRANT WATSON

EDITION IX –
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-23)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

Edition IX also gleaned insights into the field of inquiry Bodies and Technologies through the revisiting of archival material from Grant Watson's *How We Behave*. This If I Can't Dance research commission (2013–ongoing), takes Foucault's concept of technologies of the self as a starting point to interview artists, activists, and theoreticians about their daily techniques of self-care.

IHLIA LGBTI Heritage hosts *How We Behave / An Archive of Radical Practice*, giving access to transcripts, audio recordings and video portraits of the life stories of a selection of interviewees. IHLIA contributes to these narratives with material from its collection dedicated to the LGBTI communities and histories in the Netherlands. The project will culminate with a reading performance where personal narratives hold the capacity to travel and resonate between bodies.

The exhibition and the reading performance that was part of the archive activation of *How We Behave / An Archive of Radical Practice* were commissioned by If I Can't Dance as part of Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-23) and was led by archive curator Anik Fournier and programme curator Megan Hoetger.

IMAGES (P. 50):

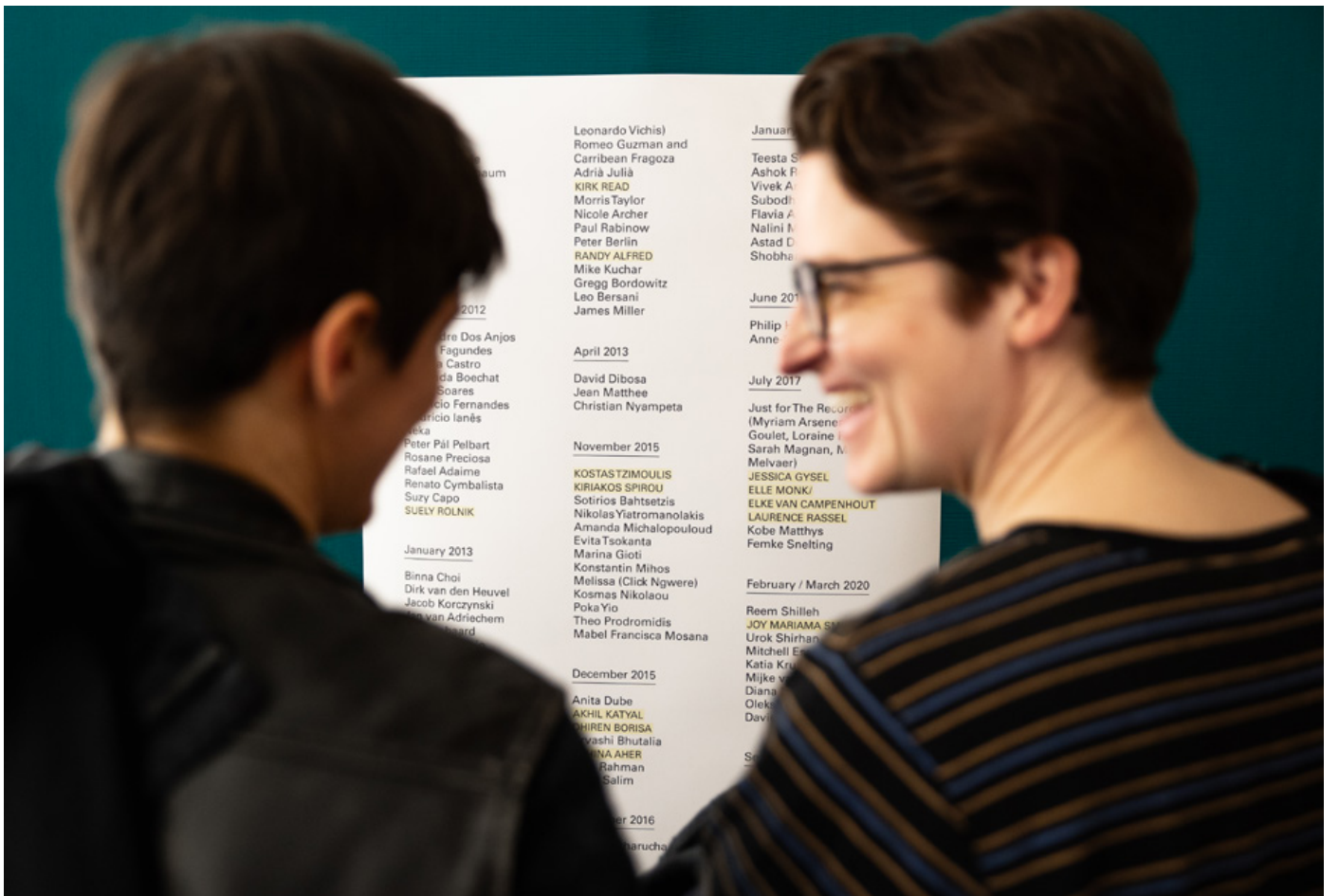
Grant Watson, *How We Behave / An Archive of Radical Practice*, exhibition.
Photos: Maarten Nauw.

IMAGES (P. 51+52):

Grant Watson, *How We Behave*, reading performance (2023).
Photos: Maarten Nauw.

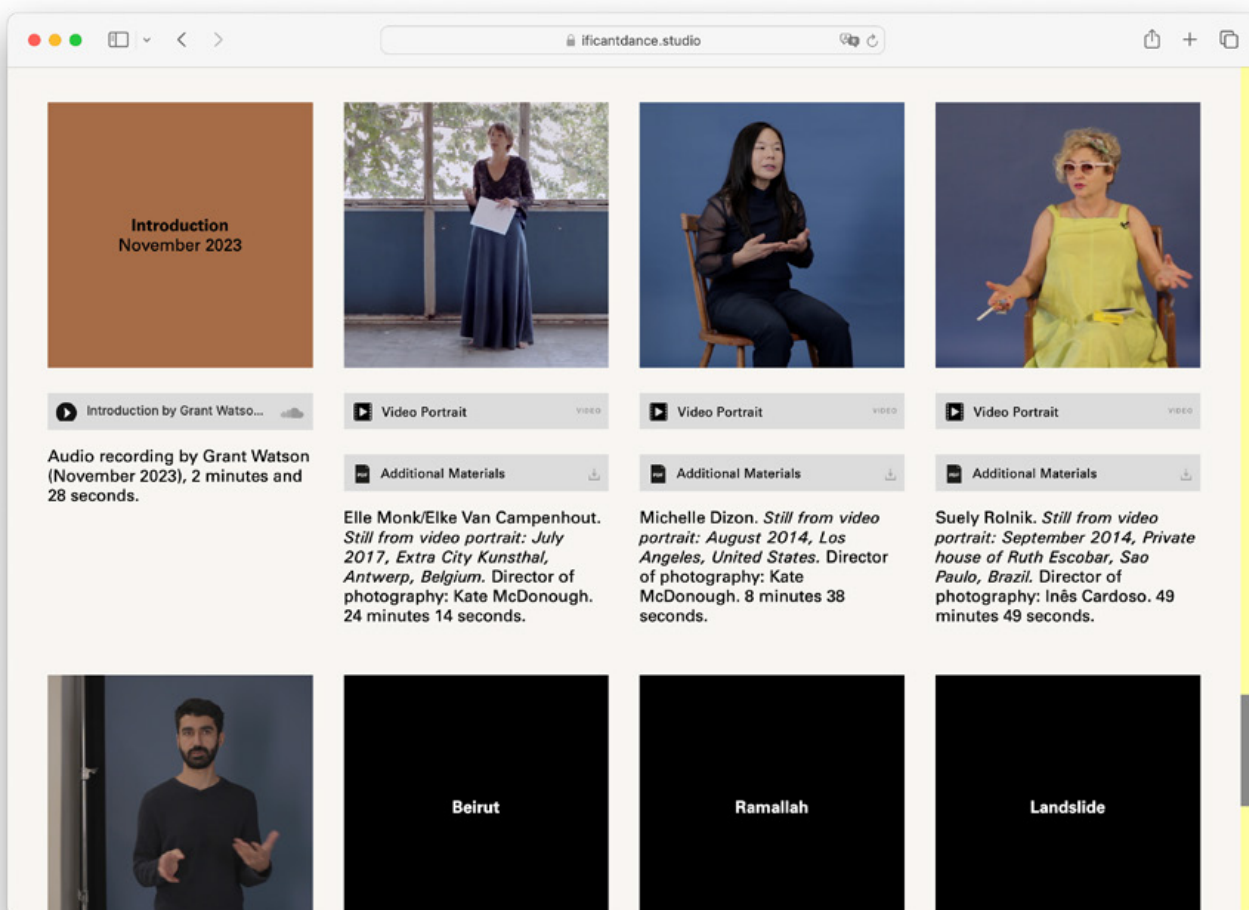
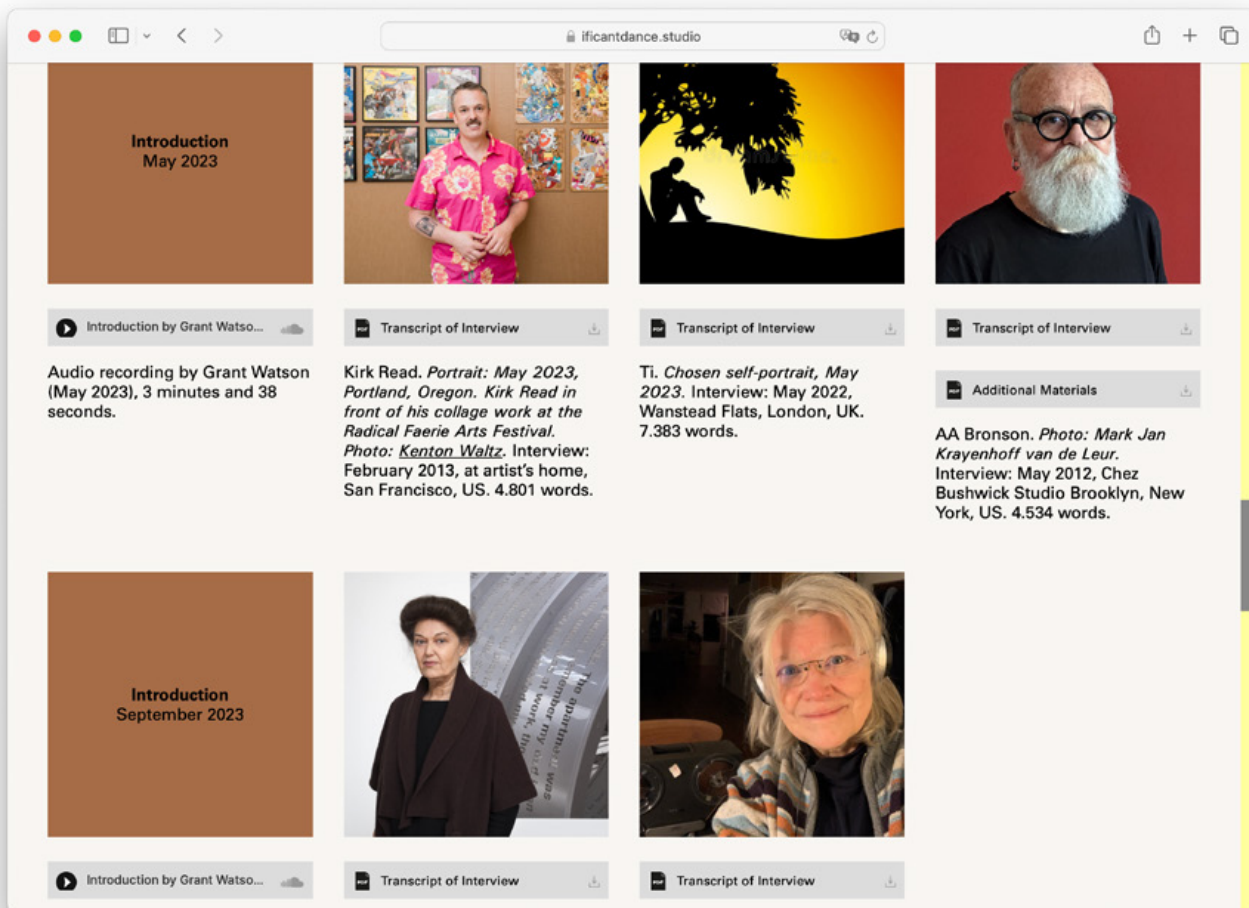
IMAGES (P. 53):

Grant Watson, *ificantdance.studio* (website), screenshots (2023).

FIELD OF INQUIRY

EDITION IX
BODIES AND
TECHNOLOGIES
(2022-23)

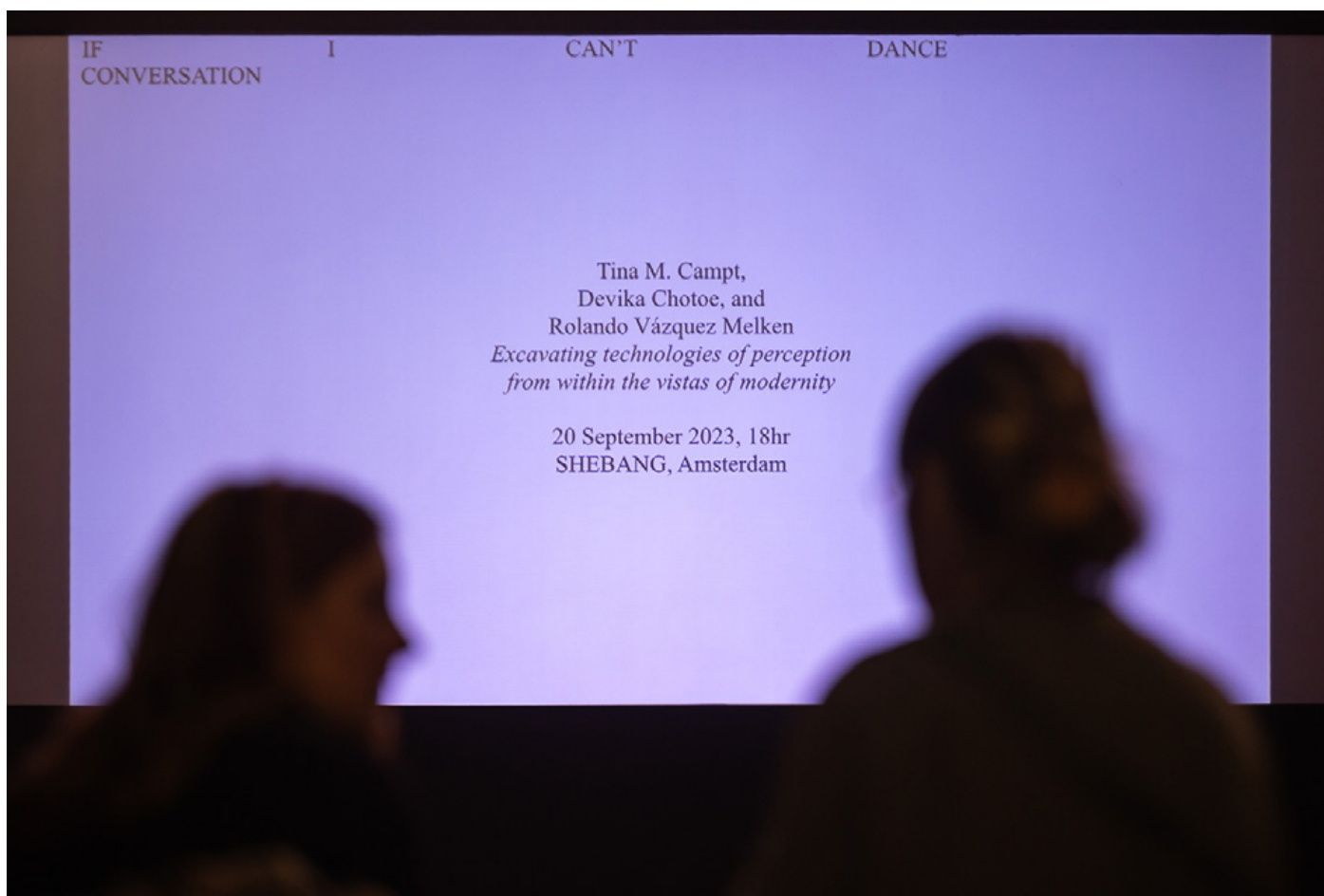
FIELD OF INQUIRY

RADIO EMMA BROADCASTS

The radio programme unpacks key terms from our research into *Bodies and Technologies* with invited local guests from various disciplines and practices.

IMAGES (P. 55+56):

Devika Chotoe, Rolando Vázquez, and Tina M. Campt, *Excavating technologies of perception from within the vistas of modernity* (2023), Radio Emma at SHEBANG, Amsterdam. Photos: Maarten Nauw.

TALENTONTWIKKELING EN EDUCATIE

OPEN REHEARSAL — CYCLE 2

Open Rehearsal is a new initiative we at If I Can't Dance have established to support the development of performance practices across diverse communities of artists based in the Netherlands. With the aim of creating much-needed space for intimate dialogue on ideas- and works-in-process, this ongoing programme welcomes artists across disciplines to develop and present works they want feedback on.

IMAGE (P. 59+60):

Benjamin Francis, *Control It — Delete It* (2023), performance.
Photo: Maarten Nauw.

Benjamin Francis, *ifcantdance.studio* (website), screenshots (2023).

IMAGE (P. 61+62):

Miyoung Chang and Dakota Guo, *Chu Renmei and Hye-Joo* (2023), performance. Photo: Maarten Nauw.

Miyoung Chang and Dakota Guo, *ifcantdance.studio* (website), screenshots (2023).

IMAGE (P. 63+64):

Clara Saito, *Theater of Drag: Action, Healing and Telenovela* (2023), performance. Photo: Maarten Nauw.

Clara Saito, *ifcantdance.studio* (website), screenshots (2023).

WORKSHOP DUTCH ART INSTITUTE (DAI)

IMAGE (P. 65):

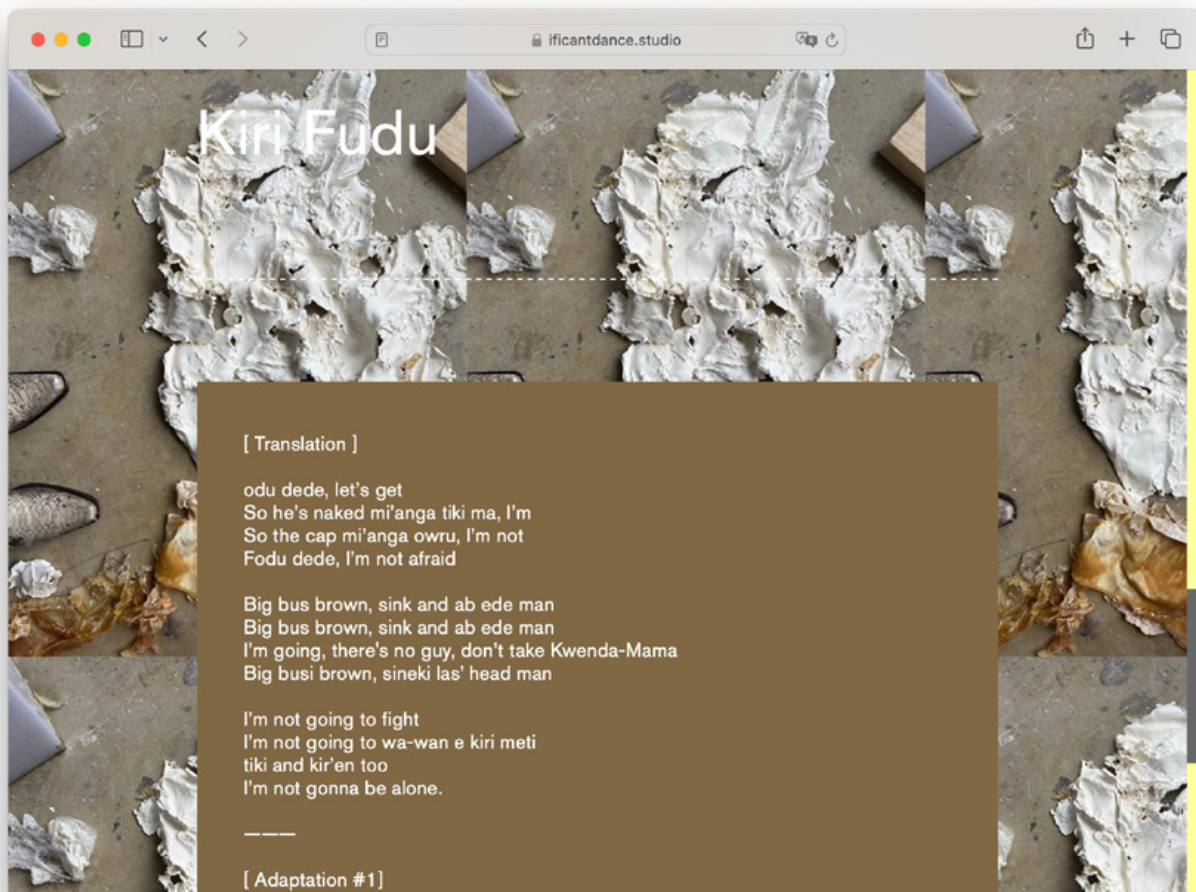
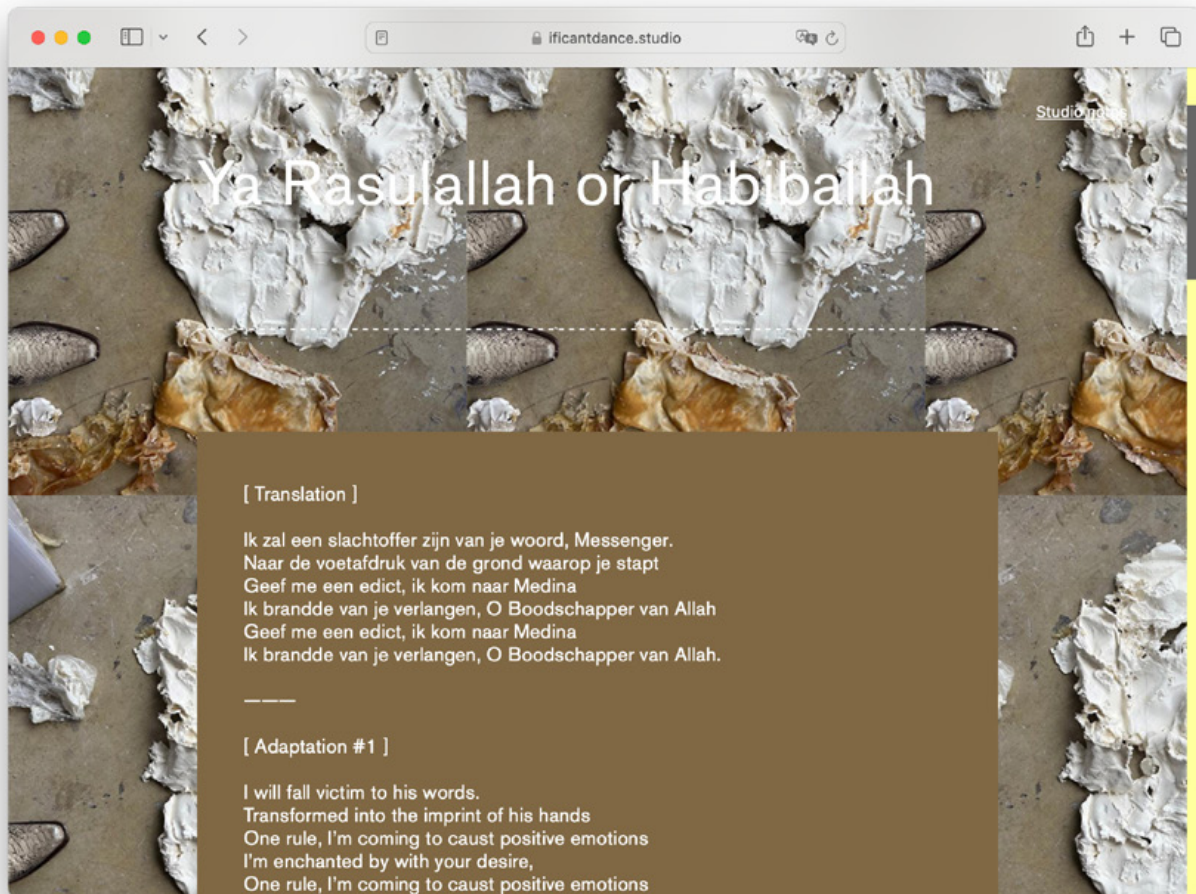
DAI Coop Study Group, **Pelumi Adejumo**, **Dylan Spencer-Davidson**, **Cristina Emmel**, **Iarlaith Ni Fheorais**, **Michael Fischer**, **Izaro Ieregi Gonzalez**, **Nadja Henß**, **Gleb Maiboroda**, **Adriana A. Leanza**, **Marilú Mapengo Namoda**, **Liza Rinkema Rapuš**, and tutors **Snejanka Mihaylova** and **Rory Pilgrim**, *Dima's Bracelet*, Performance at BACO, Bergamo

WORKSHOP SCHOOL VOOR NIEUWE DANSONTWIKKELING (SNDO)

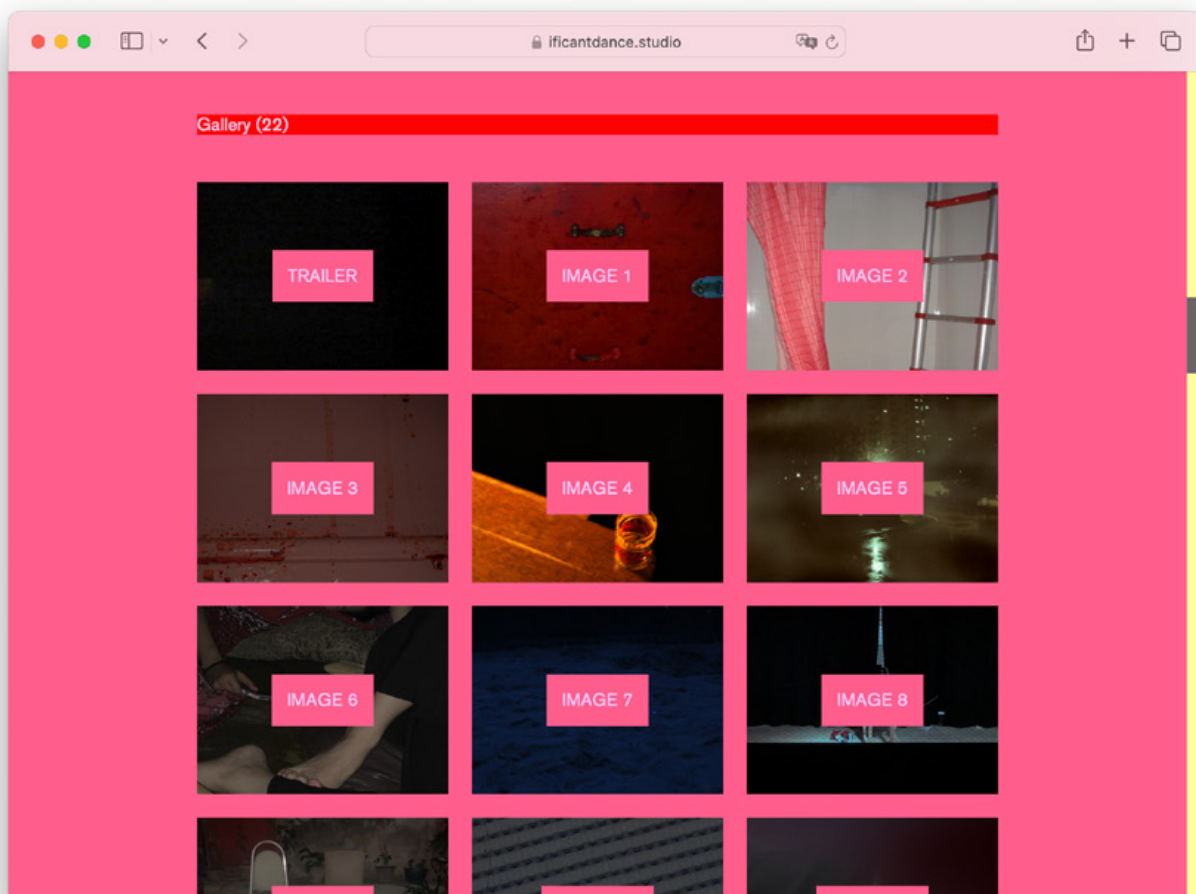
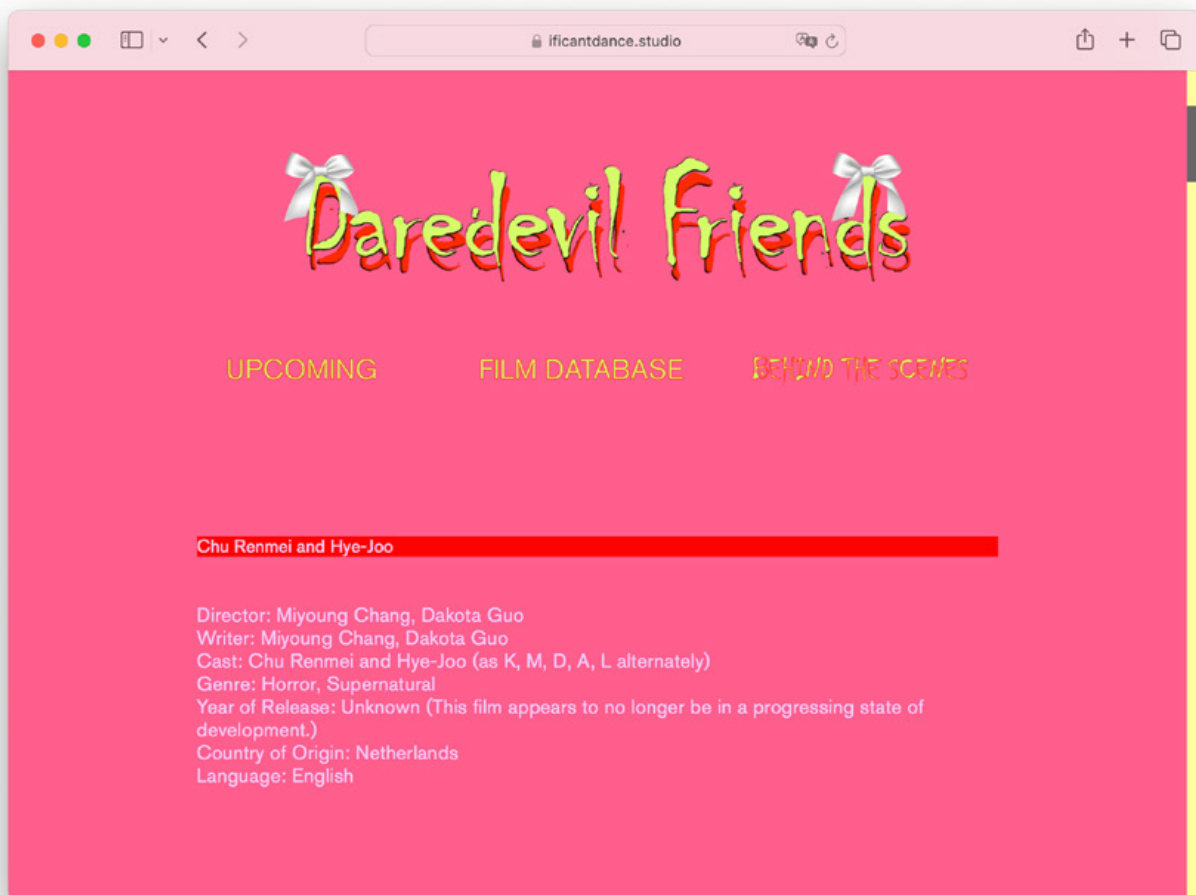
IMAGE (P. 66):

SNDO students, *Performative forms of (collective) documentation and (co-)writing* (2022), workshop at Studio Westerdok, Amsterdam. Photo: Anik Fournier.

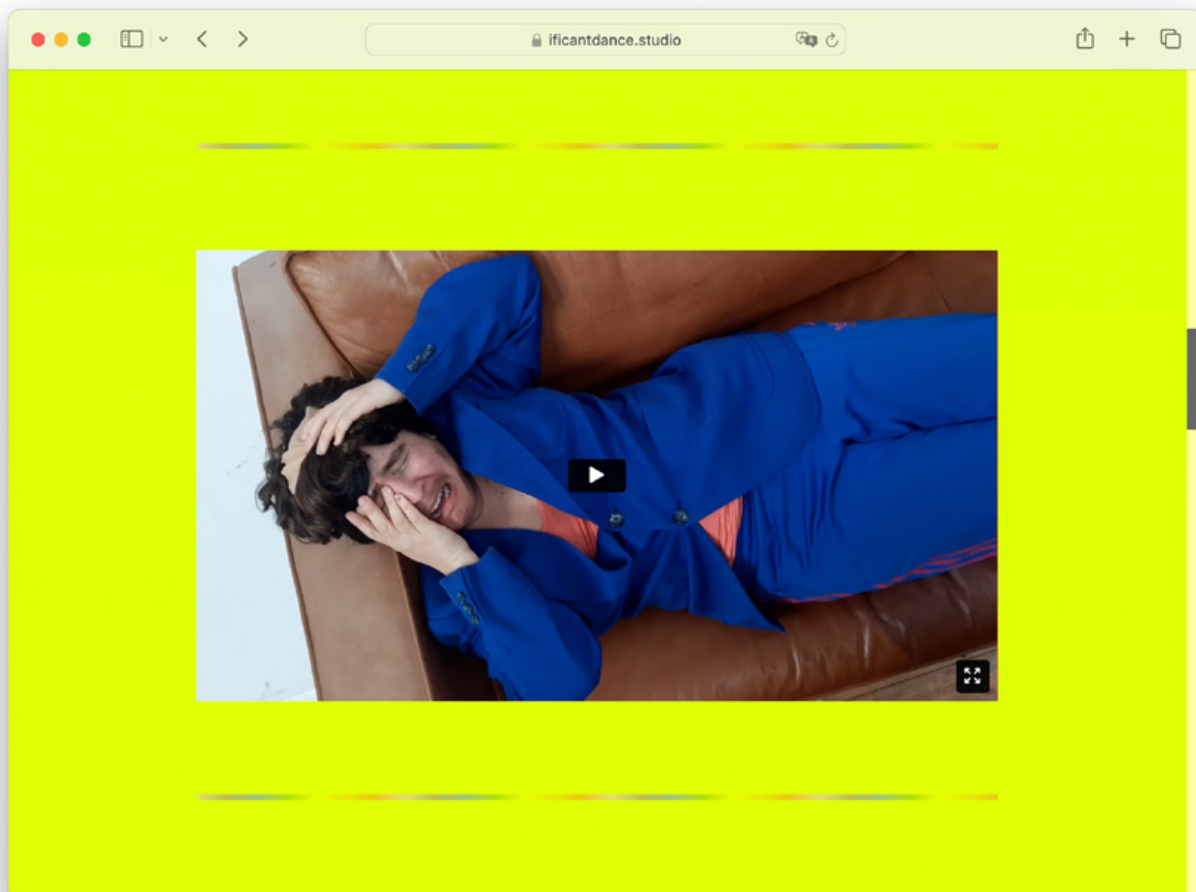
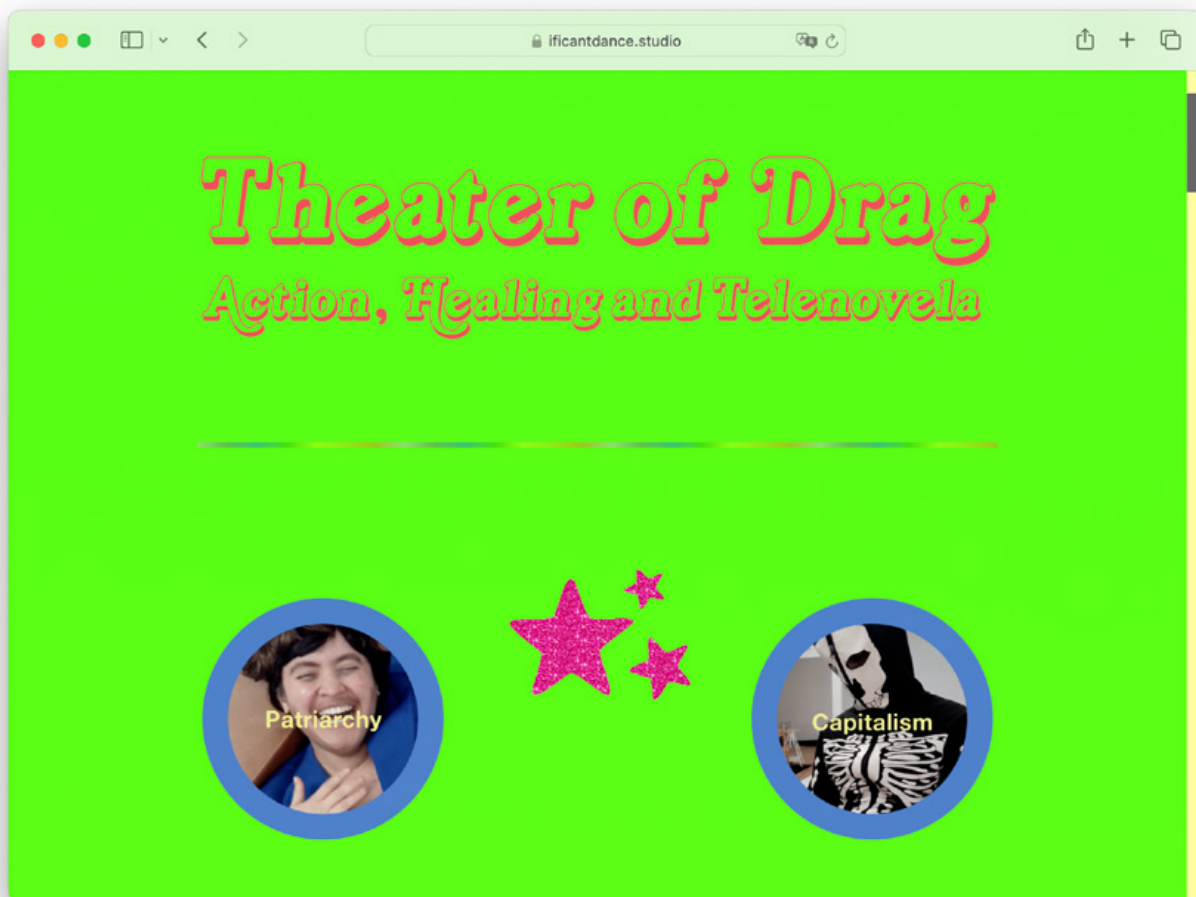

LISA ROBERTSON / VANCOUVER

ON TOUR

EDITION VIII –
RITUAL AND DISPLAY
(2019-21)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

Moving between the epistolary, poetry, performance and scholarly research, *Anemones* centres on a new translation of Simone Weil's 1942 essay 'What the Occitan Inspiration Consists Of.' The text elevates the troubadour concept of love to a practice of political resistance rejecting force in all its forms. Robertson dwells on the transhistorical potential of this concept from the violent context in which it emerged to the troubling conditions of the present. Embracing actualised and suppressed histories, the work testifies to words, friendship and readership as resistance across distances.

After the publication was launched in Amsterdam in December 2021, we are thrilled to announce its upcoming presentation in Vancouver, adding another bead to the long and beautiful relationship of Lisa Robertson with Western Front. The event will begin with a conversation with Yoon Sook Cha, a Vancouver-based writer, photographer, and scholar of Simone Weil, and will be followed by a reading by Robertson of her translations of three troubadour poems and a Q&A period with the audience. For those not able to join onsite, the event can be followed online via livestreaming.

IMAGES (P. 68):

Lisa Robertson reading in the Grand Luxe Hall, Vancouver (2023).
Photo by Rachel Topham Photography.

SARA GIANNINI / LECCE

ON TOUR

EDITION VIII
RITUAL AND DISPLAY
(2019-21)

PRODUCTIONS /
PERFORMANCE
IN RESIDENCE

Upon the invitation of the newly established Carmelo Bene Archive in Lecce, Sara Giannini is joined by performance curator and educator Silvia Bottiroli to discuss the practices of contextualisation and de-centering that are at play in the book. In particular, they dwell upon Giannini's approach to Bene's controversial legacy in relation to performance genealogies in Italy, as well as to feminist and performance-based methodologies of history-writing.

IMAGES (P. 70):

Sara Giannini, *Maquillage as Meditation: Carmelo Bene and the Undead* (2023), conversation with **Silvia Bottiroli** at Archivio Carmelo Bene, Lecce.

PUBLICATIES

IMAGES (P. 72+73):

Susanne Altmann, *When Technology Was Female: Histories of Construction and Deconstruction, 1917-1989* (2024). Design: Experimental Jetset. ISBN: 978-94-92139-22-1. 320 p, bw, pb, 14,5×20 cm, English. Photos: Temra Pavlovic.

IMAGES (P. 74+75):

Samia Henni, *Colonial Toxicity: Rehearsing French Radioactive Architecture and Landscape in the Sahara* (2024). Design: François Girard-Meunier. Publishers: If I Can't Dance, Edition Fink, Zürich and Framer Framed, Amsterdam. ISBN: 978-94-92139-24-5. 592 p, ill. col, pb, 17×24 cm, English. Photos: Temra Pavlovic, Sara Giannini & Anik Fournier.

IMAGES (P. 76+77):

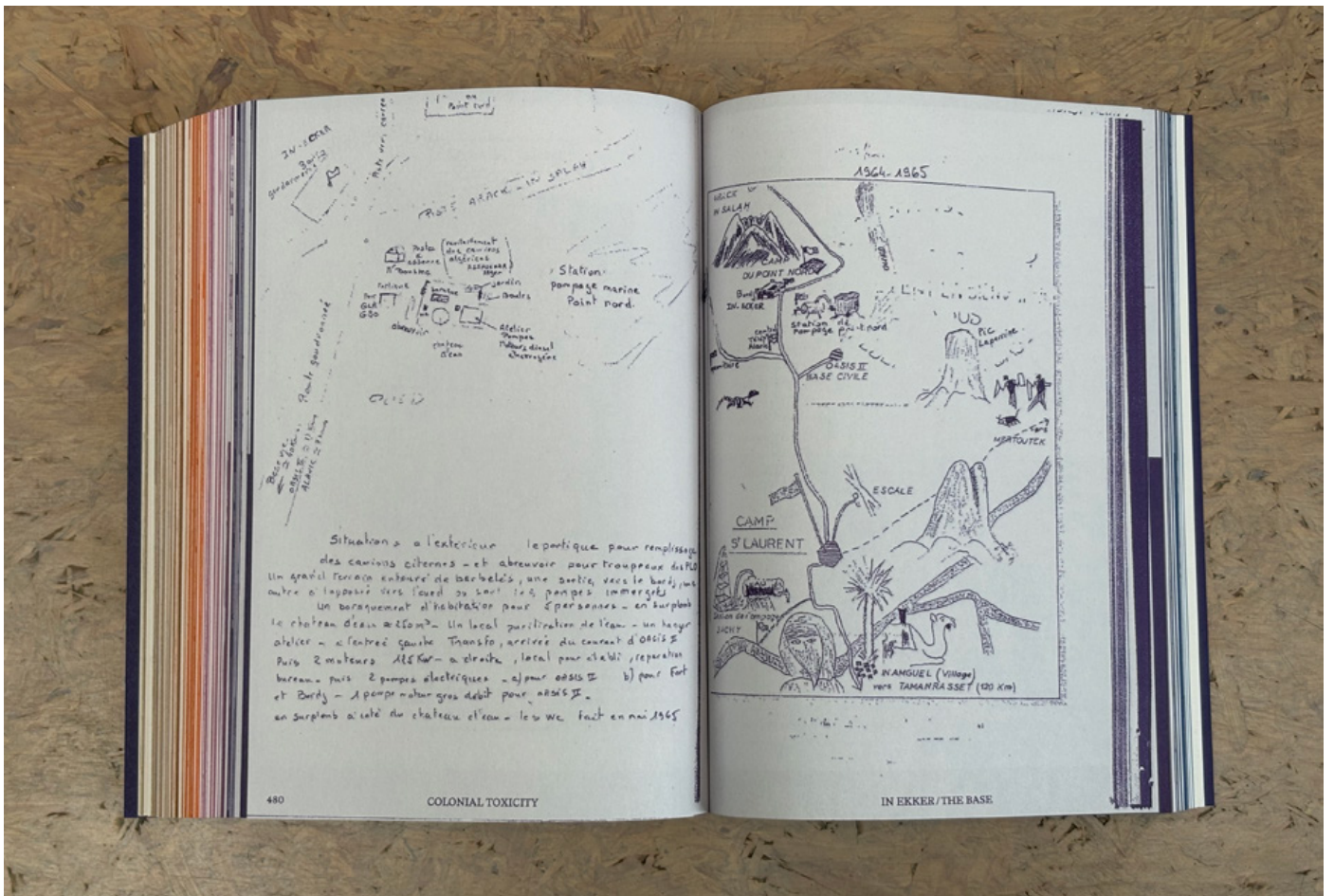
Nuraini Juliastuti, *Stories of Wounds and Wonder* (2024). Design: Theetat Thunkijjanukij. ISBN: 978-94-92139-26-9. 151 p, bw, pb, 21 x 29,7 cm, English with an Indonesian insert. Photos: Lina van den Idsert, Sara Giannini & Anik Fournier.

	INTRODUCTION	7
REGGANE		59
	THE SITE	61
	CONSTRUCTION SITES	87
	EXPOSED BODIES	163
	ATMOSPHERIC BOMBS	203
	CONTAMINATED WATER	263
	ABOVE GROUND	279
	BELOW GROUND	329
IN EKKER		355
	THE MOUNTAIN	357
	FIRING TUNNELS	407
	THE BASE	431
	UNDERGROUND BOMBS	501
	UNCONTAINED BOMBS	521
	EXTERMINATED LIVES	561
	AFTERWORD	577
	ACKNOWLEDGEMENTS	583

This publication appears as part of the If I Can't Dance Performance in Residence series.

companion, I would be lost without it. To go back to drawing as part of my family's activities, drawing is performed as a means to learn to be together. Drawing has helped me 'to hear better' and to slow down,²⁸ while practising embodying different senses of accuracy.²⁹

²⁸ See Norani Ismail, 'Listening to the Zapotecan "Whole Drawing"', in Yolande Zola-Zola van der Ende and Taylor Le Maitre (ed.), *Being and Becoming: K. V. V. and Van Abbeele, 2022*, p. 46.

²⁹ See Norani Ismail, 'Theory of Family Drawing: Epistemic Tensions and Different Senses of Accuracy', *Domestic Notes*, vol. 2, 2019, pp. 42–47.

ANIMALS AS ARCHIVES OF UNCERTAINTIES

The episodes of *Stories of Wounds and Wonder* are set in different locations in the Indonesian archipelago, mostly in the areas of Mollo and Wintao, where Lakost Kujawas and Pagesangan School are located. Those familiar with these environments, and certainly so my friends at Lakost Kujawas and Pagesangan School, might recognise the contour, sounds, sea, hills, sun, dryness of the landscapes, and the lushness, which seem to grow straight from the stones.

All the protagonists in *Stories of Wounds and Wonder* are non-human animals. I grew up within a context where non-human animals were always seen as beings to support the life of humans. The history of development policies in Indonesia is characterised by an extractive attitude. From the Green Revolution in 1975, to the *Swasembda Pangan* (Food Self-Sufficiency) Program during Suharto's New Order Regime in 1967–98, and the Food Estate during Joko Widodo's regime from 2014 to the present, the state has inherited various agricultural policies that disregard local farming, diverse food culture and subsistence ways of living of the communities. Such policies have squashed marginal entities, all under the name of modernisation and globalisation. Along with it, human beings are positioned at a superior level, while non-human animals are always considered a means to fulfil various human needs. Most importantly, they are utilised for food, but also for everyday entertainment (birds in cages, for example, or monkey-mask theatre groups as narrated in 'Episode 4') and religious rituals.

During my postdoc research, I started to encounter various source materials that in one way or another involve animals and their struggle for survival. In the last phase of the postdoc, I stumbled upon an article in the local Yogyakarta newspaper about long-tailed monkeys who had forced their way into farmers' fields in Gunung Kidul (the regency area where Pagesangan School is located). These long-tailed monkeys live with their colonies in the jungle surrounding the villages. The main reason they came to the villages is because the food source in the jungle has become scarce. Part of my research also includes the story of the famine that struck Wintao in the early 1960s, which was locally known as the *gaber* period. *Gaber* is a Javanese word that refers to both the dried oil cake and the act of vomiting and squirting out food that was chewed in the mouth. The word is used as a collective metaphor to remember the famine period. Based on the stories passed down through generations, the main cause of the famine has been described as an agricultural failure due to a combination of a long drought and crops being eaten by the rats. Afterwards, I

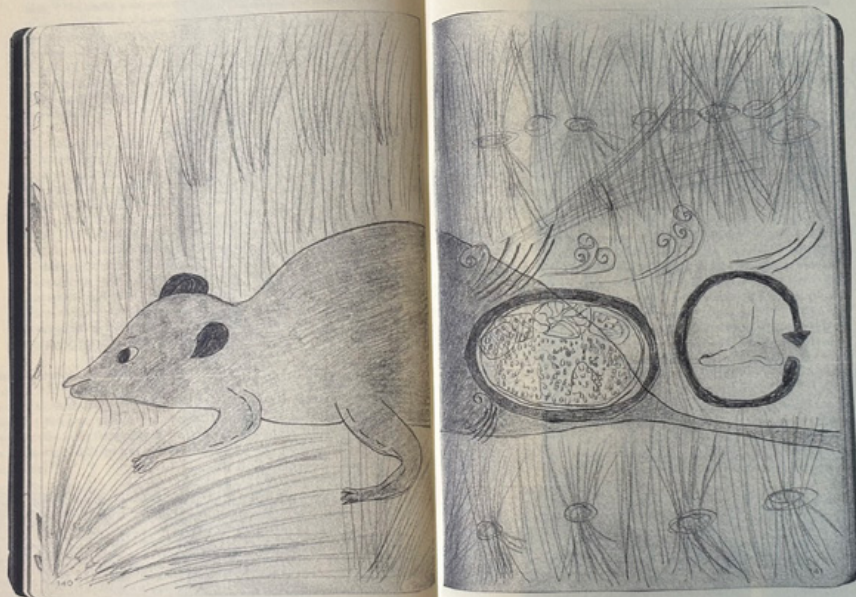

Image 1.2 The farmers' ritual of meeting with the rats

Omdat wij werken in een ritme van tweejarige edities geven wij in het onderstaande overzicht alle activiteiten weer die tot deze editie behoren om inzicht te geven in de ontwikkeling en samenhang van de producties en het thematische publieksprogramma. De **groen** gemarkeerde activiteiten betreffen het jaar 2023.

Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-23)

PRODUCTIONS

ARTIST COMMISSIONS

Black Speaks Back

Introduction

HANDOUT

Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies

Performance & Screening

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

Work-in-progress

**ONLINE
CONTRIBUTION**

The Making of Zwarte Ibis

From May 2023

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

Finale

HANDOUT

Zwarte Ibis: An Exploration of Black Intimacy
Exhibition

7 December 2023 – 3 February 2024

ON-SITE: CBK ZUIDOOST, AMSTERDAM

Finale

ZWARTE IBIS

Film premiere

12 & 13 January 2024

ON-SITE: MELKWEG, AMSTERDAM

Finale

Inside ZWARTE IBIS

Artist talk and film screening

3 February 2024

ON-SITE: CBK ZUIDOOST & BIJLMERBIOS, AMSTERDAM

Finale

**VISITOR
REPORT**

Musoke Nalwoga on ZWARTE IBIS

Visitor Report

May 2024

ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

Jessika Khazrik

Introduction

HANDOUT

نيدابارق / *Pharmakopoeia*

Essay-Performance

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

PRODUCTIONS

(VERVOLG)

Constantina Zavitsanos

Introduction
Entrophy
Lecture-Performance
2 July 2022
ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM
ONLINE: LIVE STREAM

HANDOUT

Work-in-progress
Experimenting with Entrophy
From May 2023
ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**ONLINE
CONTRIBUTION**

Finale
Entrophy
Performance and score
With **Angelo Custódio** and **Pedro Matias,**
S*an D. Henry-Smith, and **Geo Wyex**
30 September 2023
ON-SITE: SPLENDOR, AMSTERDAM
ONLINE: LIVE STREAM

**HANDOUT &
PLAYBILL**

Finale
Staci Bu Shea on Entrophy
Visitor Report
May 2024
ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

**VISITOR
REPORT**

RESEARCH COMMISSIONS

Susanne Altmann

Introduction
*When Technology Was Female: A Cultural Investigation
of Former Socialist Europe, 1917-98 and After*
Lecture
2 July 2022
ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

HANDOUT

*Collectivities Otherwise: Party Lines, Counterpropositions
and (Post-)Socialist Spaces*
Lecture and Roundtable with **Dr Christa-Maria Lerm Hayes**
and researchers **Eszter Szakaćs** and **Robbie Schweiger**
9 November 2022
ON-SITE: SPUI25 (UNIVERSITY OF AMSTERDAM ACADEMIC-CULTURAL CENTRE),
AMSTERDAM

Socialist Collectivity and the Aesthetics of (Dys)Functionality
Workshop
10 November 2022
ON-SITE: UNIVERSITY OF AMSTERDAM

Work-in-progress
Three Seminars from When Technology Was Female
From May 2023
ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**ONLINE
CONTRIBUTION**

Pants Wear Skirts: The Erfurt Women Artists' Group, 1984-1994
Panel conversation with Professors **Christa-Maria Lerm Hayes**
and **Anna Seidl**
26 May 2023
ON-SITE: GOETHE INSTITUT, AMSTERDAM

Finale
When Technology Was Female
 Book Launch & Film Programme
 With **Susanne Altmann**, design collective
Experimental Jetset, and **Megan Hoetger**
 20 January 2024
 ON-SITE: GOETHE-INSTITUT, AMSTERDAM

HANDOUT &
 EXHIBITION
 GUIDE

Finale
*When Technology Was Female: Histories of Construction and
 Deconstruction, 1917-1989*
 Publication
 2024
 Author: **Susanne Altmann** with introduction by **Megan Hoetger**
 Design: **Experimental Jetset**
 Managing editor: **Megan Hoetger**

PUBLICATION

Finale
Elisabeth Rafstedt on When Technology Was Female
 Visitor Report
 May 2024
 ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

VISITOR
 REPORT

Samia Henni

Introduction
Performing Colonial Toxicity
 Lecture-Performance
 2 July 2022
 ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

HANDOUT

Toxic Coloniality or Colonial Toxicity?
 Lecture
 24 March 2023
 ON-SITE: PC HOOFTHUIS, AMSTERDAM

Work-in-progress
Performing Colonial Toxicity: Testimony Translation Project
 With **Raoul Audouin**, **Adel Ben Bella**, **Omar Berrada**, **Megan Brown**, **S  verine Chapelle**, **Simona Dvor  k**, **Hanieh Fatouree**, **Alessandro Felicioli**, **Anik Fournier**, **Jill Jarvis**, **Augustin Jomier**, **Timothy Scott Johnson**, **Anna Kimmel**, **Corentin L  cine**, **Natasha Llorens**, **Miriam Matthiesen**, **Martine Nedd  m**, **M'hamed Oualdi**, **Roxanne Panchasi** and **Alice Rougeaux**
 From May 2023
 ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

ONLINE
 CONTRIBUTION

Finale
Performing Colonial Toxicity
 Exhibition
 7 October 2023 – 14 January 2024
 ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

HANDOUT &
 EXHIBITION
 GUIDE

Finale
Performing Colonial Toxicity: The Testimony Translation Project
 Conversation and Tour
 28 October 2023
 ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale
And still, it remains
 With **Arwa Aburawa** and **Turab Shah**
 Film screening
 13 January 2024
 ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

PRODUCTIONS

(VERVOLG)

Finale

Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture and Landscape in the Sahara

Finissage and Book Launch

With **Samia Henni**, **Megan Hoetger** (managing editor),
Sara Giannini, and **Nuraini Juliastuti**

14 January 2024

ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale

Colonial Toxicity: Rehearsing French Nuclear Architecture and Landscape in the Sahara

Publication

2023

Author: **Samia Henni**

Graphic design: **François Girard-Meunier**

Managing editor: **Megan Hoetger**

Publishers: If I Can't Dance, Framer Framed, Amsterdam;

Edition Fink, Zürich

PUBLICATION

Nuraini Juliastuti

Introduction

Commons Museums: Technologies for Covering the Wounds

Lecture

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

Work-in-progress

Sketching Stories of Wounds and Wonder

From May 2023

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

ONLINE CONTRIBUTION

Finale

Samia Henni and Nuraini Juliastuti in conversation

Conversation

With **Samia Henni**, **Megan Hoetger**, **Sara Giannini**,
and **Nuraini Juliastuti**

14 January 2024

ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

HANDOUT & EXHIBITION GUIDE

Finale

How to Talk with Our Fellow Animals?

Children's workshop

17 February 2024

ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale

Stories of Wounds and Wonder: A Companion

Display

15-25 February 2024

ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale

Stories of Wounds and Wonder

Live reading and book launch

With **Mercedes Azpilicueta**, **Astrit Ismaili**, **Nuraini Juliastuti**,
Ratu R. Saraswati, **Yazan Khalili**, **Sara Giannini**, **Reza Afisina**,
and **Cempaka**

17 February 2024

ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

PRODUCTIONS

(VERVOLG)

Finale
Stories of Wounds and Wonder: Guided Tour
Display Tour
21 February 2024
ON-SITE: FRAMER FRAMED, AMSTERDAM

Finale
Stories of Wounds and Wonder
Live reading and book launch
With **Mercedes Azpilicueta, Astrit Ismaili, Nuraini Juliastuti, Ratu R. Saraswati, Yazan Khalili, Sara Giannini, Reza Afisina, and Cempaka**
25 February 2024, 13-16hr, Palestine time (+1 CET)
ONLINE: RADIO ALHARA

ONLINE RADIO

Finale
Stories of Wounds and Wonder
Publication
2024
Author and illustrator: **Nuraini Juliastuti**
Graphic design: **Theetat Thunkijjanukij**
Managing editor: **Sara Giannini**
Indonesian copyeditor: **Dyah Permatasari**
English translation from Indonesian: **Andy Fuller**
Research interlocutors and collaborators: **Sekolah Pagesangan** (Yogyakarta, Indonesia) and **Lakoat Kujawas** (Mollo, Indonesia)

PUBLICATION

Finale
Eva Posas on Stories of Wounds and Wonder
Visitor Report
May 2024
ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

VISITOR
REPORT

Grant Watson

How We Behave / An Archive of Radical Practice
Archive activation
May 2023
ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

ONLINE
CONTRIBUTION

Finale
How We Behave / An Archive of Radical Practice
Exhibition
10 December 2023 – 7 January 2024
ON-SITE: IHLIA LGBTI-HERITAGE AT OPENBARE BIBLIOTHEEK AMSTERDAM (OBA)

HANDOUT &
EXHIBITION
GUIDE

Finale
How We Behave / An Archive of Radical Practice
Reading performance
With: **Szymon Adamczak, Sher Doruff, Anik Fournier, Megan Hoetger, and Joy Mariama Smith**
15 December 2023
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

HANDOUT

Finale
Elioa Steffen on the reading performance
How We Behave / An Archive of Radical Practice
Visitor Report
May 2024
ONLINE: IF I CAN'T DANCE WEBSITE

VISITOR REPORT

Fellow: **Devika Chotoe**

Reading Group members: **Tammam Azzam, Josefin Arnell, Keerthi Basavarajaiah, Frédérique Bergholtz, Milena Bonilla, Sancha Castro, Naomi Collier Broms, Angelo Custódio, Anne de Andrade, Paca Faraus, Antonella Fittipaldi, Anik Fournier, Sara Giannini, Megan Hoetger, Nuraini Juliastuti, Francisca Khamis, Pedro Matias, Martine Neddham, Temra Pavlovic, Fazle Shairmahomed and Charlie Trier**

Technologies of Perception

30 March 2022

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

Listening to Images

27 April 2022

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

So... You Want to Queer Your Pedagogy and Design a Pluriverse?

25 July 2022

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

Embodying Change

28 September 2022

ON-SITE: ACADEMY FOR THEATRE AND DANCE, AMSTERDAM

Multiplicitous Self and Sacred Subjectivity

26 October 2022

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

'Put Your Mouth On Your Lower Back' (Oral Imaginations)

30 November 2022

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

RADIO EMMA

Bodies and Technologies

Radio

With **Frédérique Bergholtz**, director If I Can't Dance; **Anik Fournier**, curator If I Can't Dance; **Sara Giannini**, curator If I Can't Dance; **Megan Hoetger**, curator If I Can't Dance. Host: Edition IX Research fellow **Devika Chotoe**

29 June 2022

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

ONLINE: JA JA JA NEE NEE NEE, AMSTERDAM

ONLINE RADIO

Queer Pedagogy

Radio

With **Sorab Roustayar**, activist and founder of Fite Qlub; **Feargal Agard**, archivist IHLIA LGBTI Heritage and founder of Humans of Film Festival; **Elia Steffen**, Co-coordinator of IPOP, a queer pedagogy research project at the ATD. Host: Edition IX Research fellow **Devika Chotoe**

21 September 2022

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

ONLINE: JA JA JA NEE NEE NEE, AMSTERDAM

ONLINE RADIO

Excavating Technologies of Perception From Within the Vistas of Modernity
Radio and conversation
With **Tina M. Camp** and **Rolando Vázquez Melken**
Host: Edition IX Research fellow **Devika Chotoe**
20 September 2023
ON-SITE: SHEBANG, AMSTERDAM

PERFORMANCE

Devika Chotoe

Forthcoming (Not Yet Here, But Always Been There)
A performance in response to patricia kaersenhout's exhibition
'The Third Dimension'
19 & 20 November 2022
With **Anne Jesuina** and **Paula Montecinos**
ON-SITE: CBK ZUIDOOST, AMSTERDAM

LIBRARY & ARCHIVE

Anik Fournier

Scoring Liveness
Library Exhibition
With **Jo Bear**, **Yael Davids**, **Mariana Fernandez M.**, **keyon gaskin**, **Temra Pavlovic**, **Jacob Korczynski**, **Martien Neddham**, **Constantina Zavitsanos** and **Park McArthur**
22 September – 15 December 2022
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

One day exhibition with Jo Baer
Conversation
With **Jo Bear**, **Janine Armin**, writer and editor;
Malin Persson, art assistant to Jo Baer
22 September 2022
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

Co-Writing with algorithms
Conversation
With artists **Martine Neddham** and **Mariana Fernández M**
19 October 2022
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

I want the thing that you had when you wrote that keeps writing itself – unmoored and adrift and alive
Conversation
With **Naomi Collier Broms** and **Michał Dawid**
15 December 2022
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

LECTURES/TEXTS

Anik Fournier

If I Can't Dance's archive and archival methodologies
In the frame of: *The Papers of the Exhibition (1977-2017)*,
international curating symposium
9 February 2023
ON-SITE: AZKUNA ZENTROA, BILBAO, SPAIN

FIELD OF INQUIRY

(VERVOLG)

*If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution:
Archiving The Composite Life-Form of Performance Work*
In the publication: *The Papers of the Exhibition (1977-2017)*
Editorial Concreta: Valencia, 2023

*Scoring Liveness: Anik Fournier in conversation with
Martine Neddham and David Gauthier*

In the frame of: *Transformation Digital Art*, LI-MA's annual
international symposium on the preservation of digital art
22 March 2024

ON-SITE: LI-MA, AMSTERDAM

TOURING PRODUCTIONS

PREVIOUS EDITIONS

Edition VIII – *Ritual and Display* (2019-2021)

ARTIST COMMISSIONS

Sands Murray-Wassink

Gift Science Archive

Pop Up

With **Megan Hoetger** and **Radna Rumping**, taking place
within the frame of the 2023 edition of IDFA and part of the
six-day interdisciplinary programme 'Contagious & Queer'
curated by **Simon(e) van Saarloos**

14 november 2023

ON-SITE: IDFA VONDELPLAAT, AMSTERDAM

WEBSITE

RESEARCH COMMISSIONS

Derrais Carter

Black Revelry

Reading

With **Samiya Bashir**, and as part of the 'black poesis/radical
composition' series convened by **Dr. Saidiya Hartman**

19 April 2023

ON-SITE: COLUMBIA UNIVERSITY, DEUTSCHES HAUS, NEW YORK

PUBLICATION

Black Vitality: Life, Listening and 'The Sugar Shack'

Lecture and collective listening session

27 April 2023

ON-SITE: ART GALLERY OF GUELPH, GUELPH, CANADA

Sara Giannini

Maquillage as Meditation

Conversation

With **Silvia Bottioli**

24 November 2023

ON-SITE: ARCHIVIO CARMELO BENE, LECCE, ITALY

PUBLICATION

Lisa Robertson

Anemones

Book launch and workshop

2 & 4 February 2023

ON-SITE: WESTERN FRONT, VANCOUVER

ONLINE: LIVESTREAM

PUBLICATION

Billy Mullaney, Jae Pil Eun, Mariana Jurado*Open Rehearsal online*

From May 2022

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**ONLINE
CONTRIBUTION***Open Rehearsal on-site*With feedback from audiences and conversation partners to the artists **Andrea Bozic** and **Yan Tan**, moderated by **Mini Maxwell**

4 June 2022

ON-SITE: SOUND LIGHT COLOR, AMSTERDAM

Miyoung Chang and Dakota Guo, Benjamin Francis, Clara Saito*Open Rehearsal online*

From May 2023

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**ONLINE
CONTRIBUTION***Open Rehearsal on-site*With feedback from audiences and conversation partners to the artists, **Rana Hamadeh**, **Taka Taka**, and **Bo Wang**, moderated by **Mini Maxwell**

17 June 2023

ON-SITE: PRE-RESERVED, AMSTERDAM

Artun Alaska Arasli, Rebecca Lillich//Krüger, Yin Yin Wong*Open Rehearsal online*

From May 2024

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**ONLINE
CONTRIBUTION***Open Rehearsal on-site*

29 June, 6 July, 13 July 2024

On-site: If I Can't Dance, Amsterdam

With feedback from audiences and conversation partners to the artists **Kim Baraka**, **Lisa Skwirblies**, and **Geo Wyex**, moderated by **Mini Maxwell**3 PACKAGE DEAL

3Package Deal is the talent development programme of the Amsterdam Fund for the Arts and Bureau Broedplaatsen of the City of Amsterdam.

Coalition Publishing/Performance, selection committee members: Tom Van de Putte (Sandberg Insitute), Anniek Brattinga (Werkplaats Typografie), Frédérique Bergholtz (If I Can't Dance).

Frédérique Gagnon

2020-2021

Amsterdam

Alec Mateo

2022-2023

Amsterdam

S*an D. Henry-Smith

2023-2024

Amsterdam

*On Tradition – Future Ancestors 3: The Mother, The Archival and The Symbolic Order*Tutors: **Snejanka Mihaylova, Rory Pilgrim**Study group students: **Ania Yilmaz, Baoxin Liao (Bobo), Evija Kristopane, Gamze Öztürk, Gleb Maiboroda, Iarlaith Ni Fheorais, Louis Schou-Hansen, Maxi Smith, Mara Ittel, Pelumi Adejumo, and Theresa Zwerschke**

COOP 2022-23

DAI week #1

October 2022

ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

DAI week #2

With guest tutors **Sands Murray-Wassink, Anik Fournier, and Frédérique Bergholtz**

November 2022

ON-SITE: IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

DAI week #3

With guest tutors **Claudia Castelluci and Andrea di Serego Alighieri**
January 2023

ON-SITE: NAC, NIDA, LITHUANIA

DAI week #4

February 2023

ONLINE

DAI week #5

With guest tutor **Maaria Treima**

March 2023

ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

DAI week #6

May 2023

ON-SITE: SALINA, ITALY

Performance by Coop students

DAI week #7

JUNE 2023

ON-SITE: NAC, NIDA, LITHUANIA

*The Word and the Wound*Tutors: **Snejanka Mihaylova, Frédérique Bergholtz**Study group students: **Ania Yilmaz, Ariell Zéphyr, Cristina Ramos González, Elif Cadoux, Helena Estrela, Lisa Vlamings, Maria Miguel Pratas, Sam Mountford, Seán Bean, Stephen McEvoy, Tereza Darmovzalová, Valeria Moro, and Yi-Hong Wang (Hong)**

COOP 2023-2024

DAI week #1

November 2023

ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

DAI week #2

January 2024

ON-SITE: NAC, NIDA, LITHUANIA

DAI week #3

With guest tutor **Lisa Holm**

March 2024

ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

EDUCATION

(VERVOLG)

DAI week #4
April 2024
ON-SITE: ESSAOUIRA, MOROCCO

DAI week #5
With guest tutors **Naomi Collier Broms, Angelo Custodio, Anik Fournier**, and **Sara Giannini**
May 2024
ON-SITE: VLEESHAL, MIDDELBURG & IF I CAN'T DANCE, AMSTERDAM

Performance by Coop students
DAI week #6
August 2024
ON-SITE: ESSAOUIRA, MOROCCO

SCHOOL VOOR NIEUWE DANS ONTWIKKELING (SNDO)

Performative forms of (collective) documentation and (co)-writing
Tutors: **Anik Fournier, Megan Hoetger**
Students: **Mathhieu La-Brossard, Lucas Lagomarsion, Thalia Livingston, Sancha Castro, Helene Ridderberg, Horacio Vlijter, Jacob Johannes Wittkowsky, Sam Zonardo**, and **Edward Kairo**
December 2022
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE SPACE AND ART INSTITUTIONS IN AMSTERDAM

Performative forms of documentation and writing
Tutors: **Anik Fournier, Megan Hoetger**
Students: **Nana Pinay, Anilel Tanus, Doga Ak, Marta Crespo, Rafael Ferreira Reinata, Reyer Barneveld, Rose Bouvet, Xiao Chuyue, Yooha Cheon, Elias Klark**, and **Carl-Johan Paulsen**
December 2023
ON-SITE: IF I CAN'T DANCE SPACE AND DIFFERENT ART INSTITUTIONS IN AMSTERDAM

BERN ACADEMY OF THE ARTS (HKB)

Remapping the terms of performance: body, relation, and liveness
Two-day workshop and public lecture
Tutors: **Anik Fournier, Frédérique Bergholtz**
Students: **Juliette Chrétien, Pauline Duvivier, Juan Pablo Gonzalez Leal, Job Griffijn, Jasmin Kiranoglu, Nicole Müller, Katarzyna Oleskiewicz, Cheyenne Oswald, Stella Rosangela, Kiyomi Spinedi, Valeska Stach, Francesca Ticca, Evelyn Vonesch, Raffaella Boss, Oleksandra Ulianchyk, Yana Dyl, Pallavi Keshri, Małgorzata Stankiewicz**
March 28-29, 2023
ON-SITE: BERN UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES/MA CONTEMPORARY ARTS PRACTICE, BERN

GROUP VISITS TO IF I CAN'T DANCE'S LIBRARY AND ARCHIVE

Rietveld Academie, Amsterdam
Propedeuse students with teacher Elisa van Joolen
February 2023

University of Amsterdam, Artistic Research, Amsterdam
Master students with Prof. Colin Sterling
March 2023

Base for Art, Experiment and Resesearch (BEAR), ArtEZ, Arnhem
Bachelor students with teacher Laura van Grinsven
May 2023

Sara Giannini**19 May 2023**

Whispering Catastrophe, conversation with Jacopo Miliani
(moderated by Asuka Ozumi)
In the framework of Miliani's exhibition Hidden Flowers
at MAO (Museo Arte Orientale) Turin, Italy

29 May – 2 June 2023

Invisible labour and performances not to be seen, one week
workshop in the framework of The Insomniac Dreamers
Summer School, organised by the Fuck Healing (?) collective
in collaboration with NICA (Netherlands Institute for Cultural
Analysis) at OT31, Amsterdam, The Netherlands

16 October 2023

Guest lecture in the department of Art History
at Leiden University

Anik Fournier

Theory teacher at BEAR, ArtEZ, Arnhem.

Co-researcher with Madison Bycroft, Beatrice Catanzaro and
Andrea Pagnes on research project Water Dynamics as Artistic
Research Methodologies, Cittadellarte, Biella, Italy, 2023-2024

Mercedes Azpillicueta: Onze Roeping, On Joyful Militancy,
Rozenstraat – a rose is a rose is a rose: Amsterdam, 2023

Contributing writer to Sandberg Graduation publication,
Raddraaier: Amsterdam, 2023

Naomi Collier Broms**12 May 2023**

Writer and performer for 'I See My Reflection More Than Your Eyes'
An evening of performances hosted by writing collective PULP
APPARATUS
PERDU, AMSTERDAM

7-9 July 2023

Writer and performer for 'La Pacha'
Performance
REGINAL' BOAT NDSM, AMSTERDAM

27-28 March 2024

Performer in 'Woyzeck' by Caro Geiser
Performance
ACADEMY OF THEATRE AND DANCE, AMSTERDAM

14 April 2024

Writer and performer for '3AM Voicenotes'
Evening of readings and performances
TREEHOUSE NDSM, AMSTERDAM

12 May 2024

Writer and performer for 'Weather Report'
Evening of experimental sound and music
BAR THEO, AMSTERDAM

